

Година ХСІ

БИБЛИЈСКЕ
ЛЕКЦИЈЕ

Јосифов живој̄

Јануар - Март 2015

Садржај:

- 3 Предговор
- 4 Прилог прве суботе: За Нигерију
- 5 Јосифови значајни снови
- 10 Божји план за Јосифа
- 15 Јаковљев утицај на Јосифа
- 20 Путовање за Египат
- 25 Верност у свим појединостима
- 30 Прилог прве суботе:
За васијини ценјар Генералне конф.
- 31 Јосифово највеће кушање
- 36 Чистота у окружењу изопачености
- 41 Развој хришћанског карактера
- 46 Из тамнице на царски двор
- 51 Прилог прве суботе:
За осирва у Индији
- 52 Први сусрет са браћом
- 57 Други сусрет са браћом
- 62 Породица поново заједно
- 67 Предслика Христа
- 72 Богослужење у породици

Библијске лекције

Година ХСI

Број 1

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икаквих додатних коментара. Питања су формирана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у загради () додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и течнијег читања. Даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела веома је препоручљиво.

Издаје четири пута годишње

Одговорни уредник:
Ана Тодоровић

Превод са енглеског:
Бранко Босанац

Издаје:

Унија Реформног Покрета
Адвентиста седмог дана

Адреса:

Моравска 8 - Неимар
11000 Београд

Тел. Факс:

(011) 2430-947

e-mail: unita2@ EUnet.rs

Штампа:

Бирограф, Земун

Предговор

Живимо у времену беспримерне безбожности. Библија прикладно наше време упоређује са данима Нојевим. Људи мисле само о јелу и пићу, о женидби и удаји без икаквог обзира на долазећи суд; иако се судови и Божје казне изливају свуда око нас, упозоравајући нас на предстојећу кризу.

Јосиф је живео чистим и светим животом иако окружен сличним степеном деградације и световности. Највећи део свога живота он је провео у Египту, најистакнутијој нацији свога времена. Иако под најразличитијим околностима, остајао је веран и одан Богу увек и у свему што би га снашло. Његов живот верности, поред свих тешкоћа и искушења којима је био окружен, представљају пример за нас.

"Особито је Јосиф био изложен искушењима која су пратила велике прекрете у његовом животу. У очевом дому нежно неговано дете; у Петефријевој кући роб, затим повереник и пратилац; свестран човек, образован учењем, посматрањем и контактом с људима, у фараоновој тамници државни затвореник, осуђен неправедно, без наде да ће се икада оправдати или бити ослобођен; позван да стане на чело нације у тренутку велике кризе – шта га је оспособило да сачува своју честитост?" – *Васиљшање, 44.*

Док је Јосиф још као дечак чувао стада свога оца, његов чист и једноставан живот повољно је утицао на развој његових физичких и душевних способности. Долазећи у везу с Богом преко природе и проучавајући велике истине, које су као свети залог прелазиле са оца на сина, стекао је снагу ума и непоколебљивост у начелима... Верност Богу, вера у Невидљивога, била је Јосифов ленгер." – *Васиљшање, 51.*

Јосиф се показао верним где год би се затекао, било у невољи или у благостању. Бог је дозволио да на њега дођу велика искушења, и мада је пут био врлетан и дуг, Јосиф је остајао веран до краја. Док проучавамо његов живот, можемо видети како и ми можемо изаћи као победници. Јосиф је био предлика Христа, нарочито у начину на који је подносио тешкоће.

Јосиф је још овде био награђен за своју верност. Постао је премијер Египта. После очеве смрти, дата су му два дела међу дванаест израиљских племена (Језек. 47,13). Описујући 144000 победника, Јован нарочито истиче дванаест племена. Овом броју испкупљених представљених са дванаест племена Израиљевих укључен је и Јосиф и један од његових синова (Откр. 7,4–8).

"Историја Јосифа... је приказ онога што ће Бог учинити за оне који Му се предају и свим срцем теже да испуне Његову намеру..."

"Али такав карактер није резултат случаја; он се не може приписати личној наклоности или даровима Провиђења. Племенити карактер је плод самодисциплине, потчињавања ниже природе вишој – предавања самога себе служби Богу и ближњима из љубави." – *Васиљшање, 57.*

*Генерална конференција
Одсек за субојну школу*

**Прилог прве субоје у месецу
За Молићвени дом у Ниџерији**

Ниџерија је огромна земља, у западно централном делу Африке. Границе су јој са севера Нигер, са запада Бенин, Чад и Камерон на истоку и Атлантски океан на југу. Са око 174 милиона становника, Ниџерија је најнасељенија земља у Африци, и једна од најнасељенијих земаља на свету. Од недавно је призната као земља са најјачом економијом на афричком континенту. Службени језик је енглески, иако има већи број урођеничких језика који се користе у овој земљи.

Главне религије су ислам (50,4%) и хришћани (48,2%). Међу хришћанима 24,8% су католици, а 74,1% протестанти.

Порука Реформног покрета допрла је у Ниџерију пре неколико деценија, али сукоб између ислама и хришћанства омета развој нашег дела. Милошћу Божјом наша браћа и сестре, покренута мисионарском ревносту и љубављу према Христу, шире ову поруку душама жедним истине.

У Ниџерији имамо две мисије – Централно ниџеријска мисија и Источно ниџеријска мисија. Верници у централној мисији улажу велике мисионарске напоре и као резултат тога јављају се нове заинтересоване душе. Међутим, место њиховог богослужења, које се сада обавља у приватној кући, требало би заменити нечим што би боље представљало нашу Заједницу.

Један брат из Сједињених Америчких Држава великодушно је поклатио пет ари земљишта. Међутим, извори за подизање Молитвеног дома још увек су недовољни. Стога позивамо нашу браћу и сестре широм света да својим средствима несебично потпомогну изградњу овог пројекта.

"Господу не промакне ниједан акт мисионске ревности коју Његов народ показује за стране мисије; и Он жели да се у сваком дому, у свакој скупштини и у сваком средишту дела испољи дух дарежљивости у славу помоћи иностраним пољима, где се радници боре са неупоредиво јачим противницима да би донели светлост онима који се још увек налазе у тами." – *Сл. јеванђеља 415.*

Молимо се Господу да Његов благослов прати све који ће се директно или индиректно одазвати овом позиву за браћу и сестре у Ниџерији.

Регионални секретар за Африку

Јосифови значајни снови

"Јер свако карање кад бива не чини се да је радосћ, него жалосћ; али њослије даће миран род њравде онима који су научени њиме." – *Јевр. 12,11.*

"Вера, стрпљење, уздржање, духовно расположење и поверење у мудрост и доброту нашег небеског Оца, то су савршени плодови који сазревају и када наиђу облаци разочарања и уцвелености." – *Библијски коментари, 818.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Одабране њоруке, II, 96-100.*

□ Недеља

28. децембар

1. ЈОСИФОВ ПРВИ САН

а. Ко је био Јосиф, и шта је сањао једне ноћи? I Мојс. 30,22-24; 37,1-7.

.....

"Један (од Јаковљевих синова)... који се по карактеру знатно разликовао од осталих био је Јосиф, старији Рахиљин син, чија је ретка лична лепота одражавала унутрашњу лепоту душе и срца. Беспрекоран, активан и веселе природе, младић је пружао доказ о моралној усрдности и чврстини. Слушао је очева упутства и радо их извршавао." – *Сукоб и храбросћ, 72.*

"Божји анђео давао му је упутства у погледу његових снова које је он безазлено препричавао својој браћи." – *Духовни дарови, III, 138.*

б. Како су Јосифова браћа разумела значење његовог сна који се односио управо на њих? I Мојс. 37,8.

.....

"Јосиф је сањао како се, док они сви заједно вежу сноплe жита, његов сноп усправља и стоји право, док сви остали снопови иду околу и клањају се његовом снопу. Чим им је испричао сан, они су разумели његово значење. Његова браћа су љутито узвикнула: 'Да нећеш заиста владати над нама?'" – *Знаци времена, 18. децембар, 1879.*

2. ЈОСИФОВ ДРУГИ САН

а. По чему се Јосифов други сан разликовао од првог? I Мојс. 37,9.

.....

"Убрзо после тога Господ је Јосифу дао исто тако значајан сан, али упечатљивијег значења. Овај сан он је испречао и оцу и браћи." – *Знаци времена, 18. децембар, 1879.*

б. Како је Јосифов отац реаговао на овај сан? I Мојс. 37,10.

.....

"Ускоро је Јосиф уснио још један сан сличног значаја, што им је такође испречао: 'Усних опет сан, а то се сунце, мјесец и једанаест звијезда клањају мени'. Овај сан је протумачен као његова очевидна тежња за првенством. Отац, који се ту нашао, прекорио га је рекавши: 'Какав је то сан што си снιο? Еда ли ћемо доћи ја и мати твоја, и браћа твоја да се клањамо теби до земље?' (I Мојс. 37,9.10)." – *Папирјарси и пророци, 206.*

с. Како се Јаковљево реаговање на овај сан разликовало од реаговања његове браће? I Мојс. 37,11.

.....

"Изгледало је да Јаков на снове свога сина гледа равнодушно. Али он је и сам често примао од Господа одређена упутства у сновима, и веровао је да то Господ поучава Јосифа на неки начин. И упозорио га да своја права осећања не открива својој завидливој браћи." – *Духовни дарови III, 139.*

"Упркос привидне строгости његових речи, Јаков је веровао да је Бог Јосифу открио будућност.

"Док је младић стајао пред својом браћом лица озарена Духом надахнућа, они нису могли да сакрију своје чуђење и дивљење; али нису хтели да одустану од својих злих путева, и мрзели су чистоту која је осуђивала њихове грешке." – *Папир. и пророци, 206.*

"Господ ради на свој начин и у складу са својим намерама. Нека се људи моле да одбаце своју себичност и да се ускладе са небом." – *РН, 5. мај, 1896.*

3. ВРЕМЕ ОТКРИВА СВЕ

- a. Како се Јосиф много година касније сетио испуњења свог првог сна о сноповима жита? I Мојс. 42,6-9.**

"Чувши за богате залихе хране које је скупио мисирски цар, десеторица Јаковљевих синова се запутише у Мисир да купе жита. Кад су стигли упутили су их царевом представнику те с осталима који су дошли да траже хране изађоше пред господара над земљом мисирском. И 'поклонише му се лицем до земље'. 'Јосиф дакле позна браћу своју, али они њега не познаше' (I Мојс. 42,6.8). Његово јеврејско име било је замењено новим, које му је цар дао, а између првог мисирског министра и дечака којег су они продали исмаилским трговцима, било је јако мало сличности. Кад је Јосиф видео своју браћу на коленима пред собом, сетио се својих снова и догађаји из прошлости оживеше му пред очима." – *Пајир. и ѓроци, 221.*

- b. Колико година је прошло пре него што се његов први сан испунио? I Мојс. 37,2; 41,46.53.54; 42,6; 45,6.**

- c. Зашто је Господ допустио да толико времена прође да би се ова визија испунила. II Петр. 3,8.9. Упореди: I Мојс. 37,4.11 са I Мојс. 45,15.**

"Многи који никад нису били кушани изгледају одлични хришћани и њихов живот изгледа беспрекоран; међутим, Бог види извесне црте у њиховом карактеру на које им се мора скренути пажња да би то могли увидети и одстранити... Бог у свом провиђењу допушта да се нађемо у положају који захтева активирање умних способности неопходних за развој карактера под различитим околностима. Они који тврде да су хришћани могу, споља гледано, живети сасвим беспрекорним животом; али када их промењене животне околности доведу у потпуно другачији положај, долазе до изражаја неке јаке црте њиховог карактера које би остале скривене да су и даље живели у истом окружењу." – *IV Сведочанство, 52.*

"Бог је одредио да (Јосиф) пролазећи кроз тешка искушења, патње и невоље стекне искуство које је требало да га припреми за његов будући високи положај у животу." – *Библ. коментари, 44.*

4. ТРЕНУЦИ КУШАЊА

- а. Објасни још неке разлоге због којих Господ дозвољава да се одређена искуства продуже више него што бисмо ми то желели? Пс. 26,2; Јевр. 12,11; Јез. 5,7-11; Откр. 14,12 (први део).**

.....

"Они који приме Реч Божју нису нипошто ослобођени од искушења и тешкоћа. Међутим, кад навале невоље прави хришћани неће изгубити свој мир, пасти у очајање и клонути духом. Иако не можемо сагледати дефинитивни излаз из постојећих тешкоћа, нити пак схватити намеру Божјег провиђења, ми нећемо изгубити поверење у Бога. Сећајући се толике Његове милости и љубави према нама, пребацићемо на Њега све своје бриге и стрпљиво чекати спасење Његово. У борби и тешкоћама јача човеков духовни живот. У искушењима се развија чврстина карактера и стичу драгоцене духовне врлине. Савршени род вере, кротости и љубави често најбоље сазрева баш у сенци и тами олујних облака." – *Христјове њоуке, 43.*

- б. Шта је највећи изазов што се кушање наше вере продужује? Јевр. 10,35-39; Пс. 27,14.**

"Не обесхрабрујте се због тога што се околности мењају и наилазе разочарања и што у развоју дела не можете учинити тако много како сте се надали. Све своје бриге положите пред ноге Искупитеља. 'Иштите и примићете' (Јован 16,24). Учините најбоље што можете, и онда стрпљиво чекајте у нади и радосно, јер Божје обећање неће остати неиспуњено. Христов живот неуморних напора записан је за наше охрабрење. Он се није дао обесхрабрити. У време искушења будите стрпљиви. Стрпљење је драгоцене врлине. То ће донети здравље срцу и души. Чекајте на Господа све док Он не види да сте спремни да примате и цените благослове које сте тражили. Вежбајте се у вери чак и онда када су искушења изузетно оштра. 'Вјера је пак тврдо чекање онога чему се надамо и доказивање онога што не видимо' (Јевр. 11,1). Вера рађа наду.

"Да би се разочарање поднело у кротости потребно је самосавлађивање; али Исус разуме ваше потребе. Свака молитва коју Му упутимо искрено и у вери биће услышена. Учините све што је у вашој моћи, не дајте се обесхрабрити и не падајте у очајање. Кад изгледа да препрекама и тешкоћама нема броја, онда је време више него икад да се у поверењу ослоните на Господа." – *RH, 30. мај, 1912.*

5. БОЖАНСКО ОТКРИВЕЊЕ

- а. Како је Јосиф био потпуно осведочен да одређени снови представљају божанско откривење, иако су његова браћа раније то одбацила? I Мојс. 40,8; 41,15.16.**

"Славу (за тумачење снова) Јосиф није приписао себи. Он је фараону указао на Бога, говорећи 'то није у мојој власти, Бог ће јавити добро фараону' (I Мојс. 41,16).

"Захваљујући мудрости примљеној од Бога, Јосиф је могао да схвати право значење сна. Он је видео чудесно деловање Божје и комплетно значење сна јасно изложио фараону." – *Ујуисџива за младе, 11. март, 1897.*

"Јосифов одговор открива његову скромност и веру у Бога. Смерно је одбио част којом се њему лично приписује мудрост. 'То није у мојој власти'. Бог једини може објаснити сваку тајну." – *Паџр. и пророци, 216.*

- б. С каквом намером је Господ дао одређене снове и визије у овим последњим данима? Јоило 2,28-31; Дјела 10,9-28.**

"Препоручујем ти, драги читаоче, да Божју Реч узмеш за правилник своје вере и живота. Том Речју ћемо бити осуђени. У тој Речи Господ је обећао да ће у 'пошљедње дане' давати виђења, не да би она представљала неко ново правило вере него да храбре Његов народ и исправљају оне који су застранили од библијске истине. Тако је Господ поступио и са апостолом Петром кад га је послао да проповеда Христа незнабошцима." – *Рани сџиси, 83.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Зашто треба да будемо пажљиви да не исмејавамо оне који имају одређене снове?
2. Објасни зашто се људска природа нерадо сагиње пред било чијим ауторитетом.
3. Каква је сврха искушења у хришћанском животу?
4. Које се особине наше вере развијају у искушењима?
5. Треба ли да у времену које је пред нама очекујемо више снова и визија?

Божји план за Јосифа

"Градиће сјасење своје са страхом и дрхтањем. Јер је Боштво чини у вама да хоћеће и учиниће што је Њему угодно." – Фил. 2,12.13.

"Божјим методама, а не људским, треба да се руководимо у својим одлукама. Он има план добар и мудро осмишљен. Тај план Он нам открива у својој Речи, и Он очекује да се тим руководимо и у великим и у малим појединостима. Своје планове човек не треба да ствара по свом ограниченом нахођењу, већ треба да истражује какви су у том погледу планови Божји." – *Објављени рукописи XVIII, 270,271.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ:

The Signs of the Times, 18. decembar, 1879.

☐ **Недеља**

4. јануар

1. ЈОСИФ ПРВИ ПУТ ПУТУЈЕ САМ

а. Зашто је Јосиф био послан сам да потражи своју браћу? I Мојс. 37,12-14.

.....

"Да је Јаков знао право расположење осталих својих синова према Јосифу, не би га нипошто послао самог, али су они своја осећања брижљиво прикривали. Јосиф се весела срца растао са оцем; ни старац ни младић нису ни сањали шта ће се све збити, пре него што се опет буду видели." – *Патр. и пророци, 207.*

б. Зашто је за Јосифа био важан сусрет са човеком који му је рекао где се налазе његова браћа? I Мојс. 37,15-17.28.

"Кад је Јосиф стигао до места где је отац претпостављао да се налазе његова браћа, није их нашао тамо. Док је пешачио од поља до поља тражећи их, један странац је запазио његову упорност и рекао му да су отишли у Дотан. Он је већ прешао педесет миља, а предстојало му је још петнаест. То је било заиста дуго путовање за једног младића; али он је радосно наставио даље." – *Знаци времена, 18. децембар, 1879.*

2. ЗАВЕРА ЈОСИФОВЕ БРАЋЕ

а. Шта је браћи, кад су угледали Јосифа како долази, прво пало на ум, и зашто? I Мојс. 37,18-20.

"Колику је раздаљину морао прећи да би видео и поздравио своју браћу. Видевши га како долази, лако су га препознали по његовом шареном плашту; али чим су га угледали у њима су се пробудила осећања зависти, љубоморе и мржње. Нису размишљали о дугом путу који је морао препешачити да би се срео с њима. Нису мислили о његовом умору и глади нити о чињеници да је он њихов брат који има право на њихово гостопримство, нежни обзир и братску љубав. Сам поглед на шарени плашт који је указивао на његову различитост, испунио их је сотонском избеумљеношћу." – *Знаци времена*, 18. децембар, 1879.

б. Како је сотона настојао да осујети Божји план по којем је Јосиф имао да спасе Његов народ? I Мојс. 15,12-14; 37,20; Ефесц. 6,11.12. Гледајући далекосежни исход, кога би браћа у ствари уништила да су успели у својој намери да убију Јосифа? I Мојс. 42,1.2.

с. У својим напорима да спречи Божју намеру за Јосифа и његову породицу, који првобитни план је сотона настојао да осујети? I Мојс. 3,15; 22,16-18; Гал. 3,16.

"Убиство Авеља је први пример непријатељства које је, као што је Бог изјавио, имало да постоји између змије и семена жениног – између сотоне и његових поданика с једне стране, и Христа и Његових следбеника с друге стране." – *Папир. и њороци*, 53.

"Наводећи Израилце да тако дрско вређају и руже Јехову, сотона је намеравао да их упропасти. Пошто су се, изгубивши свако осећање свести о преимућствима и благословима који су им били попуњени и одрекавши се своје свечане и поновљене заклетве на верност, толико изопачили, сотона се понадао да ће Бог потпуно раскинути с њима и коначно их препустити да пропадну. Тако би осигурао затирање семена Аврамовог, које је као семе обећања требало да сачува знање о истинитом Богу и преко којег је требало да дође и Онај који је као право 'сјеме' женино имао да стане на главу сотони. Велики бунтовник је планирао да уништи Израил и да тако спречи и омете Божје намере." – *Папир. и њороци*, 345.

3. БОРБА ЗА ДУШУ

- a. Кога је Дух Божји покренуо да спасе Јосифа од смрти, и зашто је Бог изабрао баш тог брата? I Мојс. 37,19-22; 29,31.32.**

"Да није било Рувима они би своју намеру извели. Али се он пре-
стравио од помисли да учествује у убиству свога брата, па је пред-
ложио да Јосифа живог баце у једну јаму да тамо сам умре." –
Паџр. и њоророци, 207.

"(Рувимово) залагање за Јосифа показује јасно аргументе кривице
који би пали на њих, и да би их снашло Божје проклетство због таквог
злочина." – *Знаци времена, 18. децембар, 1879.*

- b. Какав је у томе био Божји план за Јосифа? Пс. 105,16.17.
Каква је у ствари била Рувимова намера? I Мојс. 37,22 (посл.
део).**

"Рувим је, међутим, имао намеру да касније Јосифа спасе из јаме
и да га живог врати оцу." – *Паџр. и њоророци, 207.*

- c. Преко ког другог од браће је Господ радио на остварењу сво-
јих планова, и зашто је учинио да Рувим не буде тамо у то
време? I Мојс. 37,25-30.**

"Пошто је успео да и осталу браћу наговори да пристану на његов
план, удаљио се од њих, бојећи се да неће моћи довољно савладати
своја осећања, па ће тим открити своју праву намеру..." – *Паџр. и
њоророци, 207.*

"Тада Јуда предложи да свога брата продају као роба тим
трговцима уместо да га препусте смрти. Тако ће га се отрести на
сигуран начин, а неће упрљати руке његовом крвљу. 'Јер нам је брат',
наглашавао је Јуда, 'наше је тијело' (I Мојс. 37,27). С тим предлогом
су се одмах сви сложили, те брзо извадише Јосифа из јаме..."

"Рувим се вратио к јами, али Јосифа ту више није било. Сав пре-
стрављен, и осуђујући самога себе, раздерао је своје хаљине и
потражио осталу браћу вичући: 'Нема дјетета, а ја куда ћу?' (стих
30). Кад је сазнао за Јосифову судбину и схватио да није у мо-
гућности да га врати, био је приморан да се придружи осталима у
покушају да сакрију своју кривицу." – *Ibid., 208.*

4. НАШ ЗАШТИТНИК

- a. Иако је Јосиф остао без заштите свога земаљског оца, ко је још увек био уз њега? I Мојс. 39,2; Пс. 103,13.**

.....

"Јосифова браћа су ласкала себи да су пронашли сигуран пут да спрече испуњење Јосифових необичних снова. Али је Господ управљао догађајима и учинио да свирепи поступци његове браће управо допринесу испуњењу снова које су они настојали да спрече. Јосиф је веома болно туговао због одвајања од свог оца, и највећу жалост причињавало му је размишљање о очевом болу. Али Господ није оставио Јосифа да у Египат оде усамљен. Анђели су припремили пут за његов пријем тамо." – *Дух пророштва I, 130.131.*

- b. Шта увек треба да имамо на уму у погледу Божје контроле и надлежности над животом сваког појединца? Књига о Јову 2,3-6; Пс. 56,11.**

.....

"Проучавајте историју Јосифа и Данила. Господ није спречио завере оних који су тежили да им напакосте; али је учинио да сви ти лукаво смишљени планови изађу на добро Његових слугу који су усред свих искушења и сукоба сачували своју веру и оданост." – *Слуге јеванђеља, 426.*

- c. С каквом сигурношћу сваки који верује у Христа може веровати да Господ води бригу и о њему? Јован 10,27-29; I Петр. 5,6.7.**

"Сваком појединцу Христос говори: ти си мој. Ја сам те откупио. Ти си сада само један груби камен; али ако се препустиш у моје руке ја ћу те углачати и засјаћеш се на славу моме имену. Нико не треба да се отима из моје руке, и учинићу вас својим драгоценим благом. На дан мога крунисања бићете драгуљи радости у мојој круни." – *У протјеранијима неба, 267.*

"Садашња и вечна сигурност је људима зајемчена, Христовом правдом. Душу која верује нико не може отети из Његове руке... Прихватањем Божје љубави у срцу, љубави према свету нестаје, и ми се изграђујемо у најсветијој вери." – *Уједињена за младе, 17. фебруар, 1898.*

5. САРАДЊА СА БОГОМ

а. Шта је обећано онима који се у потпуности ослоне на Бога као што је то учинио Јосиф? Пс. 37,4,5; Приче 3,5,6.

"Сваки план изнесите чврсто и у понизности душе пред Господа Исуса, и све своје путеве поверите Господу. Његова обећања су сигурна. Он ће управљати вашим корацима. Његови су извори непресушни. Светац Израилев који све војске небеске зна по имену и одржава звезде на њиховим путевима, води бригу о сваком од нас појединачно..."

"Желела би да сви схвате какве могућности и изглед на успех имају они који се са пуним поверењем ослоне на Христа. Живот скривен са Христом у Богу у сигурном је уточишту; и такав може да каже: 'Све могу у Христу Исусу који ми моћ даје' (Филиб. 4,13)." – *Country Living*, 28.

б. Шта ми треба да чинимо и како на свом хришћанском путу? Филиб. 2,12,13.

"Нико не може сам сопственим делима да заслужи спасење, али ни Бог то не може да учини без наше сарадње. Али ако се људи искрено залажу за то Бог ради с њима и даје им силу и право да постану синови Божји." – *VI Сведочанство*, 343.

"Људско биће треба да сарађује са Богом. Све што се учини треба да буде учињено у Богу." – *Сличности са Христом*, 120.

"Све што можемо учинити за наше спасење је градња спасења са страхом и дрхтањем. Бог ради у нама да хоћемо и чинимо што је Њему угодно. Ако препустимо Њему да ради, Он ће учинити. Наша награда на небу зависи од нашег свакодневног поступања и разговора овде на земљи. Ми можемо да будемо хришћани овде. А да бисмо били хришћани није неопходно да будемо потиштени, гунђајући што не можемо ићи сопственим путем. Ако смо заиста хришћани, Христос постаје у нама нада славе." – *Пољед боре*, 204.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Објасни зашто наизглед мале одлуке могу да промене живот.
2. Какве је природе рат у којем хришћани учествују?
3. Како Дух Божји може утицати на нас да дозволимо Богу да Он ради за нас и у нама?
4. Зашто не треба да се плашимо онога што људи могу да нам учине?
5. Да ли је оно што треба да се учини за наше спасење Божје или људско?

Јаковљев утицај на Јосифа

"И ви оцеви! Не раздражујте дјеце своје, него их гајиште у науци и у стираху Господњему." – *Ефесц. 6,4.*

"При обликовању карактера ниједан утицај није снажнији од утицаја породице." – *Васиљшање, 283.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Child Guidance, 17-25.*

☐ *Недеља*

11. јануар

1. ЈАКОВЉЕВА РОДИТЕЉСКА ГРЕШКА

а. Какву је грешку учинио Јаков у подизању своје деце? I Мојс. 37,2,3.

"У поклањању пажње својој деци, родитељи не смеју бити пристрасни, већ према свима треба да буду једнако нежни, имајући на уму чињеницу да су сви откупљени крвљу Христовом. Деца обично имитирају своје родитеље; стога морамо бити веома пажљиви да им пружимо добар пример." – *V Сведочанство, 298.*

б. Како је ова грешка утицала на осталу браћу? I Мојс. 37,4.

"Јаковљево срце је било нарочито везано за то дете његове старости. 'Израиљ љубљаше Јосифа највише између свих синова својих' (I Мојс. 37,3)." – *Папирјарси и пророци, 205.*

"Али баш та очева наклоност имала је да постане узрок патње и бола. Јаковљева немудро испољена наклоност према Јосифу изазвала је љубомору и завист његових осталих синова." – *Ibid., 205.*

"Очеви и мајке треба пажљиво и уз молитву да проучавају карактер своје деце. Они треба да потискују и ограничавају оне црте карактера које су сувише истакнуте а да охрабрују и подстичу оне које су слабије, омогућујући на тај начин складан развој карактера... Неуравнотежен ум, плаховита нарав, мрзовољност, завист или љубомора сведоче о занемаривању родитељске дужности. Ове рђаве особине карактера доносе велику несрећу онима који их имају." – *Темељи хр. васиљшања, 66.67.*

2. ОД УЗРОКА ДО ПОСЛЕДИЦА

а. На који начин су Јаковљеве жене потхрањивале рђав дух у својој деци? I Мојс. 29,30-32; 30,1-8.20.

"Јаковљев грех... открио је горке плодове у карактеру и животу његових синова. Када су постали зрели људи они су развијали озбиљне недостатке. Последице многоженства испољавале су се у домаћинству. Та страшна зла претила су да угуше и саме изворе љубави и својим утицајем слабиле су најсветије везе. Љубомора појединих мајки загорчавала је породични живот. Деца су одрасла као свађалице и неподложна контроли, што је очев живот замрачивало страшном забринутошћу и болом." – *Сук. и храбрости*, 72.

"Рахиљу је Јаков увек више волео, али је то изазвало Лијину љубомору и завист, те му је живот био загорчен сталним супарништвом међу сестрама." – *Пайр. и пророци*, 186.

б. Како рђав дух испољен од стране родитеља може да утиче на карактер и развој деце? Ефесц. 6,4; Језек. 16,44; Римљ. 2,21. Како можемо пружити добар пример? I Кор. 9,27; I Петр. 2,21-23.

"Кад очеви и мајке схвате како их деца просто копирају у свему, они ће пажљиво и будно одмеравати сваку реч и сваки гест." – *Библ. коментари*, 740.

Како усрдно и истрајно уметник настоји да на платно пренесе савршени лик изабраног модела; и као што вајар вредно клеше и обрађује камен да би добио дупликат копије коју је замислио. Тако родитељи треба да раде на обликовању, глечању и оплемењивању карактера своје деце по узору који им је дат у Христу Исусу. И као што уметник стрпљиво проучава, планира и обрађује одређени материјал да би резултати његовог рада били што савршенији, тако родитељ треба да сматра време употребљено у васпитавању своје деце за користан живот овде и њихово оспособљавање за непролазно царство." – *Вођење деце*, 476.477.

"Кад бих се наљутила и била у искушењу да изговорим речи којих би се после стидела, уздржала бих се и без речи изашла из собе, тражећи у молитви да ми Господ подари стрпљење да поучим ту децу. Затим бих се вратила и у разговору с њима нагласила да више не смеју тако поступати. У таквом расположењу ми можемо говорити тако да у деци изазовемо срцбу. Треба да говоримо љубазно и стрпљиво имајући увек на уму како смо и сами често непослушни а како желимо да с нама поступа наш небески Отац." – *Ibid.* 254.255.

3. БРАТСКА ОБМАНА

а. Кад је искушење да се каже лаж најтеже? I Мојс. 37,27-32; 3,11-13; 4,9.10.

"Како је истина да један грех наводи на други; и како је снажно та истина илустрована у Кајиновом случају! Он је изгледао изненађен питањем: 'Где ти је брат Авељ?' (I Мојс. 4,9). Он је тако далеко отишао у свом греху. Толико се потчинио утицају сотоне да је изгубио представу о Божјој присутности, о Његовој величини и свезнању. Те је говорио лаж пред Господом да би покрио своју кривицу." – *Знаци времена, 16. децембар, 1886.*

"Док сотона може да користи превару и лажне закључке да би остварио своје циљеве, Господ не може да користи лаж; док Луцифер, попут змије, може да се увија, да се претвара и мења свој прави облик да би се прикрио, Бог може да се користи само непосредно правом истином." – *Духовни дарови, IV, 319.*

б. Какав бол је превара и обмана Јосифове браће донела њима самима? I Мојс. 37,34.35; 42,36-38.

"'Види је ли хаљина сина твојега или није' (I Мојс. 37,32), биле су њихове речи. Они су тај приказ са страхом очекивали, али се нису надали да ће морати да гледају очево потпуно одавање тузи и болу који му је срце раздирао. 'Сина је мојега хаљина'; рече Јаков, 'љута га је звијерка изјела; Јосиф је заиста раскинут' (стих 33). Узалуд су синови и кћери покушавали да га утеше. Он 'раздера хаљине своје и метну костријет око себе, и тужаше за сином својим дуго времена'. Изгледало је да ни време не може олакшати ни ублажити његов бол. 'С тугом ћу у гроб лећи за сином својим' (стих 35), јецао је у свом очајању. Ужаснути оним што су учинили, али страхујући од очевих прекора, Јаковљеви синови су ипак у свом срцу крили истину о сопственој кривици која је сад чак и њима изгледала веома велика." – *Патр. и њоророци, 209.*

с. Објасни зашто је обмањивачки поступак због кога је Јаков сада толико патио од стране своје деце могао да се повеже са његовим преварама из прошлости? I Мојс. 27,8-38; Гал. 6,7.

"Свако посејано семе доноси одговарајућу жетву. Тако је и у људском животу." – *Христове њоуке, 63.*

4. ПЛОДОВИ ГРЕХА

a. Које су грешне страсти Јаковљеви синови гајили према Јосифу? I Мојс. 37,3-5.11.23.24.

"Наклоност коју је Јаков гајио према Јосифу није се могла сакрити и диван шарени плашт који му је дао био је за остале синове јасан доказ о његовој пристрасности. То је за њих био довољан разлог да гаје завист, мржњу и освету у свом срцу." – *Знаци времена, 18. децембар, 1879.*

"Божји закон разоткрива завист, мржњу, злобу, осветољубивост, страст и амбицију које се подижу у души, али који нису нашли израза у спољашњој акцији због недостатка прилике." – *Ум, карактер и личности, 526.*

b. Куда нас те грешне страсти одводе када им попуштамо - шта нас у ствари наводи на то? Приче 27,4; Јаков 1,13-15.

"Завист и злоба су као две сестре које се спајају у свом деловању. Завист наводи човека да жели нешто добро што други поседују и учиниће све што је у његовој моћи да нашкоди карактеру и угледу оних чије место би желео да узме." – *Знаци времена, 2. новембар, 1888.*

"Христова љубав у срцу никада не наводи на злобу и завист." – *Наш високи њозив, 234.*

c. Када се те грешне страсти гаје у срцу, шта су све људи у стању да учине? I Мојс. 37,18-20; Приче 6,34.35; I Јов. 3,11-15.

"Јосифова браћа су осетила очеву велику љубав према Јосифу и то је изазвало њихову завист према њему. Њихова завист је прерасла у мржњу и коначно у убиство." – *Дух пророкија, I, 127.*

"Завист је кћи гордости и ако је гајите у свом срцу изазваће мржњу, а можда и освету и убиство." – *Папир. и пророци, 689.*

"Убиство прво постоји у мислима. Онај који мржњи даје места у свом срцу, ступа на стазу убице и његове жртве су одвратне Богу." – *Жеља векова, 290.*

5. ХРИШЋАНСКИ ДОМ

- а. Наведи неке значајне смернице за говор у хришћанском дому. Ефесц. 4,21-27.31.32. Откр. 14,5.**

"Око сваке породице постоји свети круг који треба очувати. Нико нема право да повреди овај свети круг. Супруг и супруга треба да буду све једно другоме. Жена не треба да има тајне за које њен муж не зна а други знају; муж такође не треба да има тајне које крије од своје жене, а открива их другима." – *Рукопис, 1855.*

"Ако у свом раном детињству деца нису сачувана и стрпљиво упућена на прави пут, она ће створити рђаве навике. Такве навике ће се развити у њиховом каснијем животу и кварити друге. Они чији је ум навикнут на ниска добацивања, који су унижени обмањивачком праксом и рђавим домаћим утицајем носиће своје рђаве навике кроз цео живот. Уколико формално прихвате хришћанску веру они ће своје навике испољавати и у верском животу." – *Вођење дејтејта, 200.201.*

- б. Зашто је важно да увидимо погрешност обмањивања испољеног у животу Јакова и његове породице? Јован 8,44; I Петр. 2,1-3; Откр. 21,27.**

"Истина је од Бога, а превара у свим својим многобројним облицима потиче од сотоне; и сваки онај који на било какав начин скреће с правог пута истине, предаје се сили злог непријатеља. Они који су учили од Христа не пристају на 'безродна дјела таме' (Ефесц. 5,11)." – *Пророци и цареви, 168.*

"Господ мрзи сваку превару, прикривање и лукавство. То је сотоново дело. Господ ради отворено и искрено." – *Свед. њрој. 274.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Зашто је битно да сву своју децу волимо једнако?
2. Шта родитељи треба да имају на уму у подизању и васпитавању своје деце?
3. Има ли икакве сигурности у изношењу лажи, чак и такозване безазлене лажи?
4. Како можемо починити убиство у свом срцу?
5. Како лагање и превара уништавају хришћанску породицу?

Пушовање за Еѓиџаи

"Посла њед њима човјека; у робље њродан би Јосиф." – Пс. 105,17.

"Оно што је Аврам био у земљи свог привременог бављења, што је Јосиф био у Мисиру и што је Данило био на Вавилонском двору, то је јеврејски народ требало да буде међу народима." – Желја векова, 15.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *The Spirit od Prophecy, vol. 1, pp.1 26-131.*

☐ Недеља

18. јануар

1. БОЖЈЕ ПРОВИЂЕЊЕ НА ДЕЛУ

а. Наведи бар седам догађаја које је Господ у свом провиђењу допустио пре него што је Јосиф послан у Египат. Пс. 105,17; I Мојс. 37,13-28.

.....

"Пут Богом изабрани може изгледати веома мрачан, ипак то је најсигурнији пут светлости. Усред привидне несреће и пораза, Божје провиђење ипак остварује Његове намере." – *Знаци времена, 26. јул, 1883.*

б. Зашто је Бог од свих Јаковљевих синова изабрао Јосифа да у Египту изврши тако велики задатак? I Мојс. 37,2; 39,6; Дјела 7,9.

"Јосиф је био послушан своме оцу и бојао се Бога. Исправно поучавање свога оца он је слушао боље од све своје браће. Чувао је његова упутства као скупочено благо и свим срцем је љубио Бога и поштовао га. Болели су га рђави поступци неких од његове браће и смерно их је упућивао на прави пут, и да оставе своје безбожне поступке. То је било једино чиме је изазивао њихову огорченост. Пошто је мрзео грех није могао да подноси да његова браћа греше против Бога. Износио је то пред оца, надајући се да ће он својим ауторитетом успети да их реформише." – *Дух њророштва I, 126.*

2. УСАМЉЕН НА СВОМ ПУТУ

а. На путу за Египат као роб, како је Јосиф поверио свој живот Богу? I Мојс. 37,28; Пс. 88,3-5; 73,13,14.

"У међувремену Јосиф је са својим господарима путовао за Мисир. Кад је караван пролазио јужним границама Ханана, младић је могао видети ивице брежуљака под којима су били шатори његовог оца. Сећајући се милог родитеља, горко је плакао у својој усамљености и болу... Са стрепњом у срцу гледао је на своју будућност." – *Пајир. и пророци, 210.*

б. Кад су искушења да се посумња у Божје вођство најтежа? Јов 2,7-10; II Мојс. 16,2,3; 17,1-3.

"Многи који свој живот искрено посвећују служби Божјој доживљавају велико изненађење и разочарање јер управо тада, више но икад раније, наилазе на препреке, потешкоће и искушења. Они се моле за снагу да изграде карактер сличан Христовом и да се оспособе за Господње дело, али западају у такве околности да изгледа као да се сва зла у њиховој природи поново буде. Тада, слично Израјлићима у старо доба, постављају питање: 'Ако нас Бог води, зашто све ово долази на нас.' – *Здравље и срећа, 420.*

с. Зашто је Бог дозволио да Јосиф остане тако усамљен? I Петр. 4,12,13; Јевр. 12,5,6; Римљ. 8,28.

"Каква ли промена! Од нежно вољеног сина, постао је немоћан и презрен роб..."

"Али, по Божјем провиђењу, чак и то искуство имало је да му служи на благослов. Само за неколико часова сазнао је оно што иначе годинама не би научио. Својом великом и нежном љубављу према њему, отац је погрешио што је био пристрасан и сувише се бринуо за њега. Та немудра наклоност разбеснела је његову браћу и изазвала их на поступак који га је одвојио од завичаја. Последице свега тога имале су одјека у његовом карактеру. Било је грешака које су раније биле подстицане, а које је сада требало исправити. Он је био задовољан собом и строго тачан. Навикнут на нежне пажње и бригу свога оца, сад се осећао неспреман за тешкоће које су га очекивале у горком и незбринutom животу роба у туђини." – *Пајир. и пророци, 210.*

3. ОД ДЕТЕТА ДО МЛАДИЋА ЗРЕЛОГ ДОБА

- а. Ког обећања треба да се држе сви богобојазни родитељи док васпитавају своју децу? Приче 22,6.**

"Онда му се мисли упутише Богу његових отаца. У детињству су га учили да тог Бога љуби и да Га се боји. Често је у очевом шатору слушао причу о визији која је Јакову била показана кад је као бегунац и изгнаник бежао од куће. Слушао је о обећањима која је Господ дао Јакову и како су она била испуњена; како су у тешким часовима дошли Божји анђели и дали му права упутства, тешили га и штитили. Дознао је и за Божју љубав којом је за људе предвиђен и Спаситељ. Све те драгоцене поуке сад су живо излазиле пред њега." – *Паџр. и ѿророци, 211.*

- б. Коме је Јосиф једино могао да се обрати у својој усамљености и изгнанству? Како је та одлука променила његов живот? Пс. 27,10; 34,18,19; Римљ. 10,13.**

"Душа му је устрептала од дубоког узбуђења кад је одлучио да се верно препусти Богу и да под свим околностима поступи онако како доликује поданику небеског цара. Одлучио је да служи Господу свим својим срцем, да пред своја животна искушења иступи храбро, у духовној снази и моралној постојаности, и да сваку дужност верно изврши. Искуство само једног дана представљало је преломну тачку у Јосифовом животу. Његова страховита несрећа створила је од размаженог детета промишљеног, одважног и самосталног човека." – *Паџријарси и ѿророци, 211.*

- с. Кад смо у искушењу да се осећамо напуштени и да је све изгубљено, чега треба да се сетимо? Пс. 37,25; 33,18,22; 73,25,26; Јевр. 12,1-3.**

"У свакој невољи Бог има намеру да то изведе на наше добро. Сваки ударац треба да уништи по неког идола. Сваки чин провиђења који ослаби наш ослонац на овој земљи а чвршће утврди наше поуздање у Бога, представља благослов. Кресање може изгледати веома болно за неко време, али ће после донети миран плод правде' (Јевр. 12,11)... Свако искушење које погађа нашу веру и изгледа да нас потпуно одваја од Бога доводи нас најближе Њему... Нека ниједан хришћанин не мисли да је остављен у часовима кад искушења наиђу." – *РН, 10. аџрил, 1894.*

4. ВЕРА КОЈА ПОБЕЂУЈЕ

а. Какву је победу над насталим околностима Јосиф задобио упркос својој младости? I Мојс. 39,1,2; Пс. 40,1-4.

"У својој великој милости Господ ће свима који верују дати силу и способност за учествовање у Његовој служби исто тако као што је дао Јосифу, Данилу и Тимотију и свима другима који су се користили Његовим обећањима. Они су веровали Њему и ослонили се на Њега, и у томе је била њихова праведност. Људи и жене били су покренути вером. То им је отварало пут кроз облаке препрека којима је сотона настојао да спречи њихово напредовање. Видевши да они имају поверење у Његову помоћ и ефикасност Бог ће их провести безбедно кроз велики мрак људске непосвећености." – *Пољед горе*, 206.

б. Шта Библија каже о онима који дозволе да околности надвладају њихову веру? IV Мојс. 13,32.33; Јевр. 3,17-19; Јаков 1,8.

"Христов живот захтева самоодрицање и снажну веру. Околности не треба да управљају нашим животом. Деца Божја која су наследници неба не могу прелазити час на једну час на другу страну." – *RH*, 9. новембар, 1897.

с. Која обећања су нам дата ако победимо своја искушења, и како можемо постати победници? IV Мојс. 14,24; I Јов. 5,4; Откр. 3,21.

"Сада је време да се покажу они који су заиста као Халев, који се неће повлачити пред високим зидовима и моћним дивовима, већ који верују да управо такве чињенице чине победу величанственом. Пред нама су велике тешкоће и искушења. То захтева велику храброст и издржљивост да би се наставило напред. Али сада све зависи од наше вере у Војсковођу који нас је сигурно водио до сада. Зар ћемо сада показати неверовање? Треба ли да ослабимо попуштајући неповерењу и страху? Зар да пристајемо на компромис са светом и да одустанемо од пута за небески Ханан?" – *Ibid.*, 29. новембар, 1881.

"Док су кукавице и бунтовници расули своје кости по пустињи, верни Халев је доживео да има свој дом у земљи обећања. 'Они ће бити поштовани који мене поштују', каже Господ." – *V Свед.*, 282.

5. СВИ У БОЖЈЕМ ПЛАНУ

- а. Зашто је било важно што је Јосиф, стигавши у Египат, дошао у контакт са Петефријем? I Мојс. 39,1.2. Како је Господ искористио овај сусрет у свом будућем плану за Јосифа? I Мојс. 37,36; 39,20; 41,9-14.**

"Своју продају у Египат Јосиф је сматрао најтежом несрећом која је могла да га снађе; али је управо у томе увидео потребу да се поузда у Господа као никад до тада док је био под сигурном заштитом очеве љубави. Јосиф је и у Египту имао Бога стално у свом срцу, и та чињеница га је очевидно чинила ведрим и расположеним и поред све његове туге и жалости. Као што је ковчег са Божјим законом доносио мир и просперитет Израиљу тако је овај Богобојажљиви младић донео благослов целом Египту." – *Коментари библ. текстова*, 42.

- б. Зашто Божји планови нису увек у складу са нашим жељама? Приче 16,9; Ис. 55,8.9; Римљ. 8,26.**

"На сваку искрену молитву одговор ће сигурно доћи; можда не баш онако како бисте желели или у време које очекујете; али одговор ће доћи на начин и у време које најбоље одговара вашим потребама. Молитве упућене у самоћи, малаксалости и искушењима, Бог ће услишити, не увек онако како очекујемо, али увек онако како је најбоље за нас." – *Слуђе јеванђеља*, 234.

"Сви ми желимо да одговор на наше молитве дође одмах и долазимо у искушење да се обесхрабримо ако на своју молитву не добијемо одмах одговор. Искуство ме је научило да је то велика грешка. Одлагање одговора је за наше нарочито добро. Ту нам се пружа прилика да видимо да ли је наша вера истинита и искрена или је непостојана као морски валови." – *Саветии о здрављу*, 380.381.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Објасни како Бог делује у свом провиђењу.
2. Каква искушења могу да дођу на нас у погледу наше вере?
3. Зашто је наше вечно спасење далеко значајније за Господа него наше привремено стање?
4. Шта треба да чинимо кад наиђу тешке околности?
5. Како треба да чекамо Божји одговор на наше молитве?

Верност̄ у свим њојединоствима

"Који је вјеран у малом и у многом је вјеран; а ко је невјеран у малом и у многом је невјеран." – Лука 16,10.

"Ако сте верни у свим појединоствима, ваша ће верност посведочити да сте се учили у Христовој школи." – *Ујујсїво за младе 7. новембар, 1895.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Христове њоуке, 238-249.*

Недеља

25. јануар

1. ИСПРАВАН СТАВ

а. Како можемо рећи да је Јосиф увек заузимао исправан став у погледу свега што би га задесило? I Мојс. 39,2,23.

.....

"Јосиф се није жалио на своју судбину, нити је постављао питање зашто Господ допушта да он страда и поред своје исправности. Није дозволио да облак клонућа духом замрачи његово срце. Веровао је Богу и стрпљиво чекао спасење Његово. Одлучно је веровао да постојећа невоља (чињеница да се налазио у тамници) треба да послужи као прилика на славу Божју и добробит оних који су били око њега." – *RH, 21. фебруар, 1888.*

б. Шта ће други видети кад ми заузмемо исправан став у погледу верности Богу? I Мојс. 39,3; Мат. 5,16; II Кор. 3,2.

.....

"Из фараонове палате (Јосифов) утицај се осећао по целој земљи, и знање о Богу ширило се на све стране." – *Паїр. и њр. 341.*

"Јосиф је своју веру увек носио са собом јер му је била у срцу, и у томе је била тајна његове непоколебљиве верности и оданости Богу." – *Коментїари биб. тїексїова, 44.*

"Добра дела Божјег народа имају јачи утицај него саме речи." – *II Сведочансїво, 443.*

2. ПЛОД ВЕРНОСТИ

а. Зашто је Петефрије поставио Јосифа за управитеља над целим својим домаћинством? I Мојс. 39,3.4.

"Упадљив успех који је пратио све што је Јосифу било поверено није био резултат неког нарочитог чуда, већ је Божји благослов крунисао његову вредноћу, савесност и предузимљивост. Јосиф је сваки свој успех приписивао Божјој милости, па је чак и његов идолопоклонички господар сматрао то као тајну његовог беспримерног успеха у сваком подухвату. Свакако да успеха не би било без Јосифових истрајних и добро смишљених напора. Бог је био прославлен верношћу свога слуге." – *Пајџ. и ѿророци, 212.*

б. Каква упутства имамо ми у погледу верности у нашим дужностима? Лука 16,10-12; Колош. 3,22.23.

"Своје скромне, свакодневне дужности сви треба да обављамо савесно и верно, 'од срца', наглашава апостол, 'као Господу'. Било каквим послом да се бавимо: у кући, на њиви, или на пољу интелектуалне делатности – све то можемо обављати на славу Богу све дотле док нам је Христос први и последњи и најбољи у свему." – *V Сведочансџиво, 434.*

"Ако човек своје дужности без обзира какве су извршава верно, он може постати сила на добро. Бог је верном Јосифу дао да нађе милост код тамничара, и тако му је поверен надзор над свим сужњима." – *Знаци времена, 8. јануар, 1880.*

"Било чиме да се бавимо, треба да у свом послу будемо и срцем и душом, онда ћемо бити и радосни и успешни... Верност у вршењу сваке дужности чини рад племенитим и открива карактер који Бог може да одобри." – *Библ. коментари, 500.501.*

с. Како је Јосифову верност као смерног слуге коначно Бог наградио? I Мојс. 41,41-43; Приче 22,29.

"Снажан, добро уравнотежен и складан карактер изграђује се само верним извршавањем дужности. Јосиф је имао беспрекоран карактер, и пошто се показао верним у најмањим дужностима, коначно му је било поверено руковођење нацијом." – *Знаци времена, 25. мај, 1891.*

3. ОД РОБА ДО ПОНОВО УВАЖЕНОГ И УГЛЕДНОГ СИНА

а. Какво је поверење Петефрије стекао у честитост Јосифовог карактера? I Мојс. 39,6; I Сол. 4,11.12.

"Божја је намера била да се чистота и честитост оног који је веровао у Њега појаве у супротности са идолопоклонством оних који су на тај начин могли да виде небеску светлост у мраку незнабоштва.

"Јосифова племенитост и верност придобиле су срце његовог господара, и он га је најзад више сматрао као сина него као роба." – *Папир. и пророци, 212.*

б. Какав благослов они који су заиста синови и кћери Божје доносе онима са којима се друже? I Мојс. 39,5; 30,27.

"Као што је ковчег Божји доносио спокојство и благостање Израилу тако је овај богобојажљиви младић донео благослов Египту. То се показало на тако упадљив начин у кући Петефријевој који је, захваљујући његовој служби све примљене благослове приписао свом купљеном робу, сматрајући га више сином него слугом. Божја је намера била да они који Њега љубе и поштују Његово име и сами буду почаствовани, и да се слава која се преко њих одаје Богу одрази и на њима самима." – *Ујујсџво младима, 11. марџ, 1897.*

с. Како лако ће се препознати поштени и исправни људи и жене у овим последњим данима? II Тим. 3,1-4. Како можемо знати да се ово упозорење односи на такозвани Божји народ? II Тим. 3,5-9; II Петр. 2,1-3.

"Делу садашње истине су изузетно потребни људи који су одани осећању правде и дужности, чија је морална целовитост постојана и чије енергије одговарају захтевима Божјег провиђења. Ове врлине су драгоцене од било каквог богатства које се може уложити у дело Божје." – *III Сведочансџво, 24.*

"Кад Господ своје драгуље учини заиста славним и поштованим, Он ће гледати на њих са задовољством. Анђели ће припремити круне за сваког од њих, и на тим крунама украшеним звездама блистаће светлост која зрачи од Божјег престола." – *Маранџа, 309.*

4. ДУХ УЧЕНИКА

- a. Шта је тако значајно допринело да Јосиф од роба постане високи официр у египатској армији? I Мојс. 39,1; 41,33-37.**

"Кад је караван стигао у Мисир, Јосиф је продан Петесфрију, заповеднику царске страже, код којег је служио пуних десет година..." – *Пајир. и ѓророци, 211.*

"Јосифова племенитост и верност придобиле су срце његовог господара, и он га је више сматрао као сина него као роба. Младић је тако дошао у додир с угледним и ученим људима и стекао знање из разних области науке, језика и вођења послова – образовање које је било потребно будућем премијеру мисирске државе." – *Пајир. и ѓророци, 212.*

- b. Именуј неке од великих вођа и њихова ранија занимања. I Цар. 19,19-21; II Мојс. 3,1; Мат. 4,18.19. Зашто Господ често бира људе који су се у животу бавили једноставним занимањем? I Кор. 1,26.27.**

"На овај начин ће се објављивати и трећа анђеоска порука. Кад дође време да се она објављује са највећом силом, Господ ће се послужити скромним оруђима и Он ће управљати умом оних који се буду посветили Његовој служби. Радници ће бити оспособљени помазањем Светог Духа више него учењем стеченим у образовним установама. Света ревност ће људе вере и молитве просто натерати да проповедају речи које ће сам Бог ставити у њихова уста. Греси Вавилона биће разоткривени." – *Велика борба, 537.*

- c. Како се Божји начин избора радника разликује од људског избора? I Сам. 16,6-13; На шта Господ гледа? Дјела 13,22; Пс. 143,10.**

"Старија браћа, између којих је Самуило хтео да бира, нису имала особине које је Бог сматрао да их мора имати владар Његовог народа. Поносни, себични, самопоуздани, били су одбачени ради једнога кога су потцењивали, једнога који је сачувао једноставност и искреност своје младости, и кога је, иако је сам себе сматрао невредним, Бог могао васпитати да понесе царске одговорности." – *Васиљшање, 266.*

5. БОЖЈА ВЕРНОСТ

а. Како је веран и поуздан Бог у свом поступању са људима и женама? Плач Јер. 3,22,23; I Сол. 5,24; Откр. 19,11.

"Хоће ли Господ заборавити свој народ у том часу кушања? Да ли је заборавио на верног Ноја кад су најављене казне наишле на препотопни свет? Да ли је заборавио на Лота кад је огањ сишао са неба и спалио градове у равници? Да ли је заборавио на Јосифа окруженог идолопоклоницима у Египту? Да ли је заборавио на Илију кад му је Језавеља уз заклетву претила судбином Валових пророка? Да ли је заборавио на Јеремију у мрачној и суморној јами његове тамнице? Да ли је заборавио на тројицу достојних у пећи ужареној, или на Данила у јами лавовској? Христос не може заборавити оне који су као зеница ока његовог откупљени Његовом драгоценом крвљу." – *Дух ѿрошиѿва IV, 445.446.*

б. Чиме треба да покажемо поверење у Божју верност да нас спасе и води наш живот? Филиб. 1,6; Јевр. 10,23; II Сол. 3,3.

"Ми губимо многе драгоцене благослове што своје потребе, бриге и туге не износимо пред свог Спаситеља. Он је дивни Саветник. Он са великим интересовањем и срцем пуним нежног саосећања гледа на своју Заједницу. Он улази у дубину наших потреба. Али наши путеви нису Његови путеви. Он види резултате сваке делатности и тражи да стрпљиво верујемо у Његову мудрост, а не у планове за које ми претпостављамо да су мудри..."

"Сваку искрену молитву треба упућивати помешану са заслугама Христове крви. Ако се одговор одлаже, то је зато што Бог жели да покажемо свету одлучност у позивању на сигурност Божје Речи. Он је веран датом обећању и никад неће оставити душу која се у потпуности предаје Њему..." – *У ѿросиѿрансиѿвима неба, 74.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Зашто је важно да као хришћани имамо исправан став?
2. Чиме треба да се руководимо у свакој грани дела које се прихватимо?
3. Шта представља најубедљивије сведочанство које можемо дати свету?
4. Како Бог данас гледа на срца људи и жена?
5. Како можемо бити сигурни да нас Господ никада неће оставити?

**Прилоџ њрве субоџе у месецу
За васџиџни ценџар
Генералне конференџије**

Роанок (Roanoke) је један од америчких градова који има свега 350000 становника – заједно са околним областима. Подигнут је међу плавим гребенима јужносеверних планина Вирџиније. Генерална конференџија Реформног покрета АСД пренела је своје седиште из Њу Церсија, Калифорнија у ову привлачну долину 1989. године прошлог века. У току 1995. На придруженој парцели подигнуто је скромно али привлачно здање управне зграде са потребним канцеларијама. Са сигурношћу можемо рећи: "Довде нам Господ поможе" (I Сам. 7, 12).

Сада је време за значајније промене. Полазницима суботне школе мала скупштинска канцеларија не одговара више, и пошто наш развој сеже широм света потребна је успешнија репрезентација дела Господњег. Као резултат, предложени план изградње укључује већу богомољу, проширени издавачки уред за ширење светлости широм света, васпитну опрему за презентације образовних семинара и евентуално вишу мисионарску школу као и јединствену опрему за здравствено освежење и опоравак да би се име Господње прославило.

Да бисмо правилно репрезентовали делатност наше Заједнице на међународном нивоу ово је заиста скуп подухват. Зато су нам ваше молитве и финансијска помоћ веома потребни да бисмо остварили то проширење.

"Они који желе да унапреде дело Божје треба да дају најбоље што могу да би дело илустровало савршенство које Господ захтева.

"Богу се мора указати част делом које обављамо за Њега у ово време. Његово дело мора напредовати стабилно. Верност и прикладност треба да се огледају у сваком погледу. Грађевине које се подижу морају бити у складу са провиђењем Божјим и са остваривањем дела и у другим местима." – *RH*, 24. јун, 1902.

Пројекат је велики – време је кратко. Размотрите како Божјом помоћу можете допринети овом пројекту. Ваше отворене руке и великодушне донације могу, попут лепти оне сиромашне удовице, допринети ширењу ових погодности, представљајући далекосежну помоћ. Хвала унапред. Господ нека вас све благослови.

Ваша браћа из савџа Генералне Конференџије

Јосифово највеће кушање

"Бјежише од блудсџива; јер сваки грџијех који човјек чини осим џијела је; а који се блуднични он грџијешу своје џијелу." – I Кор. 6,18.

"Захваљујући Јосифовом беспрекорном карактеру сачуван је живот старој Египатској нацији." – *Дела аџостџола*, 8.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ:

Testimonies on Sexual Behavior, Adultery, and Divorce, pp.81-89.

☐ *Недеља*

1. фебруар

1. ЧУВАЈТЕ СЕ ДА НЕ ПАДНЕТЕ

а. Чеге се увек треба чувати кад изгледа да све иде глатко? I Кор. 10,12; Мат. 26,41.

"Треба да тежимо за дубоким живим искуством са Богом. Не смемо изгубити ниједан тренутак. Око нас се збивају догађаји од највеће важности; налазимо се на сотонином зачараном подручју. Не спавајте, Божји стражари! Непријатељ вреба из близине, спреман сваки час да скочи на вас и учини вас својим пленом, ако задремате и клонете." – *Велика борба*, 532.

б. Док је Бог благосиљао Јосифа свим изобиљем, шта је ђаво настојао да учини? I Мојс. 39,5-7; I Петр. 5,8.

"Наш велики противник има своје агенте који непрекидно вребају прилику да униште душу, као што лав вреба свој плен." – *Колџорџерска сл. 52.*

"Човек је природно склон да подлеже сотониним сугестијама, и он није у стању да се успешно одупире тако страшном противнику уколико Христос, као моћни Победник, не борави у њему, усмеравајући његове чежње и дајући му снагу. Само Бог може да ограничи силу и власт сотонину. Сотона се неограничено креће по Земљи на све стране, уздиже се са Земље и поново силази на њу. Он ни за тренутак не смањује своју будност, из страха да не пропусти шансу за уништавање душа." – *I Сведочансџиво*, 309.

2. СОТОНИНЕ ЗАМКЕ

а. С каквим је циљем сотона поставио замку прељубочинства пред Јосифове очи? I Мојс. 39,7; Приче 5,1-5; 7,22.23.27.

"Мало је искушења која су опаснија и судбоноснија за младог човека него што је одавање чулним уживањима, и ниједно попуштање се неће показати тако погубно за тело и душу и за овај и за будући живот као што је управо ово. Његово добро и срећа за читаву будућност зависе од тренутка одлуке." – *Коментари библ. текстова*, 43.

"Драги моји млади пријатељи, оно мало времена које протутњи у вашим краткотрајним пустиловним задовољствима доноси жетву која ће вам загорчати цео живот; један час неопрезности, једно попуштање искушењу, може цео ваш будући живот усмерити у погрешном правцу. Младост можете имати само једном у животу, зато је учините корисном. Путем којим сте кроз живот једном прошли никада се више не можете вратити да бисте исправили своје пропусте." – *IV Сведочанство*, 596.

б. Под којим је условима особа најсклонија да падне у грех неморала? I Мојс. 39,11.12 (први део); Приче 7,13-21.

"Сви који се вољно одвајају од Божјих заповести стављају се под контролу сотонину. Многи се мешају са злима мислећи да то могу раскинути кад год зажеље; али се они намамљују поново и поново све док се не покаже да су се нашли под контролом јачега од себе. Тој најтајанственијој сили они више не могу да избегну. Тајни грех или владајућа страст држе их у свом ропству потпуно беспомоћне као оног демонског роба из Капернаума." – *Вера којом живим*, 312.

"Човек може сакрити свој грех од оца, мајке, супруге и пријатеља, али ипак то је све откривено пред Богом и бележи се у Његове записнике." – *Testimonies on Sexual Behavior, Adultery, and Divorce*, p. 89.

с. Зашто треба избегавати недолично остајање насамо са особом супротног пола? I Сол. 5,21.22.

"Сви који љубе Исуса и држе Божје заповести тражиће да избегну све што изгледа да је зло; не зато што су приморани да чине тако, већ зато што следе чист Узор и осећају одбојност према свему што је супротно закону записаном у њиховом срцу." – *Ibid.*, 81.

3. ЦЕНТАР НАШИХ МИСЛИ

- a. Кад се Јосиф суочио са заводничким кушањем Петефријеве жене, на шта су биле усредсређене његове мисли? I Мојс. 39,7-9; Кол. 3,1-3.**

"Јосифов одговор открива снагу верских начела. Он није хтео да проневери поверење свог земаљског господара, и у свему је био веран свом небеском Господару. Пред очима Бога и светих анђела који све виде многи себи дозвољавају слободу да чине оно што би сматрали грешним у присуству својих ближњих. Али Јосиф је прво помислио на Бога: 'Како бих учинио тако грдно зло и Богу згрешио?' (I Мојс. 39,9), рекао је он." – *Сукоб и хроброст*, 75.

"Кад на нас навале искушења, не гледајмо на околности нити на сопствену слабост, већ на силу речи Божје. Целокупна њена сила припада и нама. 'У срце своје затворио сам Ријеч твоју – каже псалмиста – да ти не гријешим.' (Пс. 119,11)." – *Жеља векова*, 104.

- b. Шта је Јосифу омогућило да се одржи пред заводницом? I Мојс. 39,9; Јевр. 8,10; Пс. 119,10.11. Шта бива кад се позивамо на Божја обећања у свом срцу? II Петр. 1,4.**

"Страх Божји, уједињен са љубављу која је племенита, чиста и узвишена чуваће вас непоштених поступака... Какву поуку сваки младић и девојка имају у записима о Јосифу. Какве ли моралне честитости га је сачувала у најгорем искушењу. Како жесток и заводнички је био напад на његову врлину! Долазећи са таквог извора и на такав начин, то је било најзаводљивије кушање за младог човека. Јосифа је спасла његова верска принципијелност која га је навела да се без устежања одупре сотонином лукавству." – *Христос љубедник*, 97.

"Ми ћемо бити кушани на различите начине, али кад смо кушани треба да се сетимо да нам је обезбеђена победа над сваким искушењем... Они који заиста верују у Христа учествују у божанској природи и добијају силу да се одупру сваком искушењу. Они неће пасти под искушењем нити дозволити да буду поражени. У време кушања они ће се позвати на обећање и успети да побегну од изопачености која долази на свет кроз телесне жеље." – *Ibid.*, 197.

"Нека се млади навикну да темељно и пажљиво проучавају Реч Божју. Примљена у душу, она ће се показати као моћна барикада у борби против искушења." – *Савјети за род. учитеље и студенте*, 98.

4. ИЗБЕГАВАЊЕ ИСКУШЕЊА

а. На који начин једино можемо да се супротставимо сексуалном искушењу? I Мојс. 39,12; I Кор. 6,18.

"Јосиф је свој поглед у молитви за помоћ мирно управио к Небу, брзим покретом се извукао из свог плашта којим је био само огрнут, оставивши га у рукама свог кушача, и док су му очи – уместо прљавом страшћу – биле озарене чврстом одлуком, узвикнуо је: 'Како бих учинио тако грдно зло, и Богу згрешио?' Победа је задобијена; он је побегао од примамљиве чаробнице; он је спасен." – *Коменџари библ. ѿексѿова, 43.*

"Не заустављајте се ни за тренутак да разлозима уразумљујете кушача. Сотона би се радовао да вас види савладане искушењем. Не заустављајте се да расправљате са својом нејаком савешћу. Избећите први корак у преступ." – *Савѣѿи о здрављу, 587.*

б. У тренутку кад ђаво покушава да чистоту и невиност младих уништи подстичући распусност, чему треба да се научимо од Јосифа? II Тим. 2,22; I Тим. 4,12.

"Да би сачували своју децу од затрованог утицаја, родитељи треба да их уче начелима чистоте и беспрекорности. Она деца која у кући стекну навику послушности и самосавлађивања имаће мање искушења да се боре против греха младости. Родители треба да уче своју децу да буду верни Богу под свим околностима и на сваком месту. Они треба да их окруже утицајима који јачају карактер." – *Вођење деѿеѿа, 113.*

с. Које практичне мере можемо предузети да бисмо избегли пад у искушење? Римљ. 13,14; Пс. 101,3.

"Они који не желе да упадну у клопку сотониног лукавства морају пазити на прилазе својој души, и трудити се да не читају, не гледају и не слушају оно што наводи на нечисте мисли. Не сме се дозволити да се мисли заустављају на сваком питању које би непријатељ душа могао дошапнути. Срце се мора верно чувати; иначе зло споља пробуди склоност злу која постоји унутра и душа лута по мраку." – *Дела айосѿола, 389.*

5. НЕБО БУДНО ПОСМАТРА

- a. Ко је будно пратио Јосифа кад је био суочен са највећим искушењем у свом животу? I Мојс. 39,2; Приче 5,20.21; I Кор. 4,9.**

"Пламен искушења је оштро прокушао Јосифову веру и честитост. Морал Египћана био је на веома ниском нивоу. Супруга његовог господара била је развратна жена, и сада искушење да застрани са правог пута и да преступи Божји закон било је пред младим изгнаником. Његова будућа срећа зависила је од тренутне одлуке. Хоће ли сотона тријумфовати? Хоће ли начело заблистати у Јосифовом срцу? Хоће ли страх Божји остати његова заштита? Хоће ли остати одан и веран законима неба? Анђели су посматрали овог Божјег слугу са највећим интересовањем." — *Знаци времена, 8. јануар, 1880.*

- b. Иако нас људске очи не гледају шта нас може навести да прикријемо свој грех, шта увек треба да имамо на уму? Јевр. 4,13; Проп. 12,14.**

"Кад бисмо увек мислили на то да Бог види и чује све шта ми радимо, да се о нашим речима и поступцима води тачан извештај, и да ћемо једног дана за све то одговарати, тада би се плашили да грешимо. Нека млади увек имају на уму да их Бог види било где да се налазе и било шта да раде. Њему не промакне ниједан наш поступак. Не можемо сакрити своје путеве од Свезнајућега. Људски закони, ма како строги, често се преступају, а да се за преступ не дозна, и стога остане некажњен. Али то није случај с Божјим законима. Ни најтамнија ноћ не може да заклони кривца. Он може мислити да је сам, али сваком његовом поступку присутан је невидљиви сведок. Пред Божјим погледом чак ни побуде нашег срца нису скривене." — *Пајир. и њороци, 213.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

- Зашто хришћани увек треба да буду будни и опрезни?
- Како један грех може да промени усмерење нашег живота?
- Како се можемо најбоље припремити за сусрет са искушењем?
- Које кораке морамо предузети да не упаднемо у необуздан и развратан живот?
- Кад смо кушани да учинимо грех, а нико од људи нас не види, шта то увек треба да имамо на уму?

Чистоћа у времену изојачености

"Нико да не ѿсѣане немарљив за ѿвоју младост; неѿо буди уљед вјернима у ријечи, у живљењу, у љубави, у духу, у вјери, у чистојош. " – I Тим. 4,12.

"Какву поуку сви млади имају у запису о Јосифовом животу? Он је сачувао моралну честитост под најтежим искушењима." – Христос ѿбедник, 97.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: II Сведочансѿво, 433-456.

□ Недеља

8. фебруар

1. БОГ ПОЗИВА ОНЕ КОЈИ ХОЋЕ ДА БУДУ КАО ЈОСИФ ДАНАС

a. На шта Бог позива младе који хоће да буду као Јосиф данас? I Мојс. 39,9; I Тим. 4,12; Приче 31,10-12.

"Не покушавајте да приђете што ближе ивици провалије, да бисте могли остати неозлеђени. Избегните први сусрет са злом. Не можете се играти са спасењем своје душе. Ваш капитал је ваш карактер. Цените га као најскупоценије благо. Истрајно гајите моралну чистоту, самопоштовање и отпор злу. У сваком тренутку будите опрезни; јер један присан поступак, једна неопрезност могу да угрозе душу отварајући врата искушењу и слабећи моћ отпора." – *Medical ministry*, 143.

b. Каква повреда се наноси и телу и души чулним гресима? Приче 6,27-33.

"Мало је искушења која су опаснија и судбоноснија за младе него што је одавање чулности, и ниједна се не показује тако погубно и по душу и по тело за време и за вечност." – *Letters to Young Lovers*, 69.

"Давид је био прави покајник, и мада је признао своје грехе и омрзнуо их, није могао да их заборави." – *Testimonies on Sexual Behavior, Adultery, and Divorce*, 89.

2. НАПАДИ НА БРАК

- a. Која је једина физичка присност коју Бог сматра моралном и чистом? I Мојс. 2,21-25; Јевр. 13,4.

.....

.....

"Ако се у брачној вези признају и поштују божанска начела, онда је брак благослов; он чува чистоту и срећу рода људског: задовољава човекове друштвене потребе и уздиже његову телесну, интелектуалну и моралну природу." – *Папир. и њороци, 20.*

- b. Шта бива када друштво брачну институцију као Богом дану не признаје више као мерило сексуалне моралности? Ис. 5,20; Римљ. 1,26-32; Јован 3,19.20.

.....

"Свуда се виде бродоломи људског достојанства, срушени породични олтари, разорене породице. Необично одступање од начела и моралних вредности све дубље је и земља је постала као Содом. Содомски греси који су изазвали Божје казне уништења света водом и који су проузроковали уништење Содома ватром, брзо се умножавају. Нагло се приближујемо крају. Бог дуго подноси изопаченост људског рода, али њихова казна зато није мање извесна. Нека се они који тврде да имају светлост за свет одвоје од сваког безакоња." – *Testimonies on Sexual Behavior, Adultery, and Divorce, 120.121.*

- c. Шта се дешава кад Божја заједница допусти да сексуална неумереност постоји и у њеним редовима? Ефесц. 5,11.12; Римљ. 2,21-24; Јуда 5-7.

.....

"Развратност, недозвољена интимност и несвета пракса увлаче се и међу нас у великој мери, и проповедници који се баве светим истинама носе кривицу што се тај грех допушта. Они гаје пожуду за женама својих ближњих и преступају седму заповест. Ми смо у опасности да postanемо сестра палом Вавилону ако дозволимо да се наше скупштине изопаче и напуне свих нечистих и одвратних птица и нечистих духова; и то се неће очистити док се не предузму одлучне мере да се проклетство постојећег зла уклони." – *Исто, 188.*

3. ВИДЉИВИ ГРЕСИ СЕ ГАЈЕ И УЗДИЖУ

- a. **Посредством интернета, компјутера у личној употреби и других привлачних електронских уређаја, какви греси и моралне прљавштине се све више шире? Мат. 5,27.28; I Јов. 2,16.**

"Напети љубавни романи и нечисте слике врше рђав утицај на омладину... Ово је доба кад поквареност свуда преовлађује. Сликама и штивом буде се рђаве страсти. Машта изопачује срце. Људи воле да посматрају призоре који буде ниске, животињске страсти. Те порочне слике, које делују на изопачену уобразиљу, кваре добре обичаје и подстичу обмануте, заслепљене људе да се препуштају својој похоти. Затим долазе грех и злочин који спуштају бића створена по обличју Божјем на ниво животиња и најзад их одвлаче у пропаст." – II Сведочансџво, 455.

- b. **Шта можемо учинити да себе и своју децу заштитимо од овакве стратегије ђавола? Лука 11,34.35; Пс. 101,3; Књига о Јову 31,1.**

"Ако родитељи желе да своју децу и младе сачувају чистима, морају их окружити чистим окружењем које Бог може да одобри.

Са каквом бригом родитељи треба да чувају своју децу од безбрижних и деморалишућих навика! Очеви и мајке, да ли схватате значај и одговорност које почињају на вама? Да ли дозвољавате својој деци да се друже са децом за коју не знате како су васпитана? Да ли им допуштате да буду сами са том децом? Водите нарочиту бригу о њима. Свако вече знајте где су и шта раде. Да ли су беспрекорни у свим својим навикама? Да ли сте их упутили у начела моралне чистоте?" – Вођење деџеџа, 114.

- c. **Поред неморалног окружења у којем се налазимо, какве наше мисли и осећања треба да буду? Филиб. 4,8; II Петр. 1,4; Колош. 3,1.2.**

"Ако у осетљивим годинама своје дече њихов ум испунимо задовољством размишљања о истини, чистоти и доброти, то ће формирати укус за оним што је чисто и узвишено, и њихова машта неће се лако изопачити и опоганити." – *Ibid.*, 116.

"Рекреација на чистом ваздуху и посматрање дела Божјих у природи представља највећу благодат." – IV Сведочансџво, 626.

"Родитељи и васпитачи морају сами одржавати чистоту срца и живота ако желе да њихова деца буду чиста." – Вођење деџеџа, 27.

4. ЧВРСТО НА БОЖЈОЈ СТРАНИ

- а. Зашто је тако важно бранити чистоту сада више него у било које време? II Тим. 3,13; I Кор. 6,9-11.**

"Неморал се шири на све стране. Распусност је нарочити грех овог века. Никада грех није тако смело дизао своју изопачену главу као данас. Људи су отупели и они који љубе врлину готово су обесхрабрени дрскошћу, снагом и превласти греха. Поквареност није ограничена само на невернике и ругаче. Волела бих да је то тако, али није. Греше многи људи и жене који исповедају веру Христову. Чак и многи који тврде да очекују Христов долазак нису за тај догађај спремнији од сотоне. Они се не чисте од прљавштине." – *II Сведочанство*, 385.

- б. Како високо принципијелно схватање треба да имају хришћани и хришћанке? И за шта ће их то оспособити? II Тим. 1,7; Ефесц. 4,13.14; Јаков 1,6-8.**

"Највећа потреба света је потреба за људима – људима који се не дају ни купити ни продати, људима који су у дубини своје душе поштени и часни, људима који се не боје назвати грех његовим правим именом, људима чија је савест верна дужности као магнетска игла полу, људима који ће стајати на страни праведности макар се небо срушило." – *Васиљџиане* 57.

- с. Како можемо развити свест да се радије руководимо начелима истине него политиком и личним наклоностима? Филиб. 2,5; Пс. 40,8; Мат. 4,4.**

"Они који нису научили од Бога шта им је дужност и који не познају Његове намере за њих, нису поуздани у доба оштрих сукоба са силама мрака. На њих утиче оно спољно што се види..."

"У обновљеном срцу постоји чврсто начело покорности вољи Божјој, јер се у таквом срцу налази љубав према оном што је праведно, добра и свето. Ту неће бити колебања, попуштања укусу, прилагођавања свету и прихватања извесног става због тога што други тако чине. Свако треба да стоји за себе." – *II Сведочанство*, 544.

5. НЕПРОМЕНЉИВИ ПРИНЦИП

- а. Шта се десило кад је Јосиф чврсто одлучио да буде на Божјој страни? I Мојс. 39,12-20. Зашто и ми треба да будемо згранути таквим кушањем? II Тим. 3,12.**

"Јосиф је због своје верности и моралне честитости изгубио јавни углед и слободу. То је најтежа проба којој честити, невини и Богобојажљиви људи могу да буду изложени, кад изгледа да порок напредује док је врлина згажена и бачена у прах. Заводница је остала да живи у миру и благостању као узор исправности и честитости, док је Јосиф који се држао начела и исправности био потпуно деградиран и окривљен за најодвратнији злочин." – *Коментари библијска, 44.*

- б. Како чврсто треба да стојимо у подржавању чистоте брачне институције? Мат. 14,3-10.**

"Брак је од самог стварања Богом успостављен као божанска институција... стога нека брак као божанска институција стоји пред вама чврсто као и субота из четврте заповести." – *Testimonies on Sexual Behavior, Adultery, and Divorce, 159.*

"Зашто је Јован Крститељ морао да изазове Иродов гњев говорећи му да је незаконито што живи са женом свога брата? Христов претеча је изгубио свој живот зато што је јасно и незаобилазно говорио истину. Зашто се он није уздржао да не говори оно чиме ће изазвати незадовољство оних који су живели у греху?"

"Тако су поступали људи чија је дужност била да буду верни чувари закона Божјег, све док политика није заузела место верности, и док се није дозволило да грех прође без укора. Кад ће се у Заједници поново чути речи верног укора?" – *Пророци и цареви, 96.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Зашто је преступ седме заповести тако погубан за душу?
2. Како друштво данас верно испуњава пророчанство о Христовом доласку?
3. Како технологија постаје смртоносно оружје у рукама оних који је имају?
4. Шта је највећа потреба света данас?
5. Јесте ли ви спремни да положите свој живот у одбрани Божјих институција?

Развој хришћанског карактера

"Сваку радосћ имајте, браћо моја, кад падаће у различне најасћи, знајући да кушање ваше вјере гради шриљење." – Јаков 1,2.3.

"Мало их је који схватају колико ситнице у животу утичу на развој карактера. Ниједна дужност коју треба да извршимо није у ствари безначајна. Разноликост околности с којима се из дана у дан сусрећемо одређена је зато да се провери наша верност и да се оспособимо за веће задатке." – *Паџр. и њороци, 220.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Дела апостолоа, 428-434.*

☐ *Недеља*

15. фебруар

1. ХРИШЋАНСКА ИСКУШЕЊА

а. Зашто је било дозвољено да Јосиф прође и кроз друга искушења у свом животу? I Мојс. 39,20; Пс. 105,17.18; I Петр. 4,14-16.

.....

"Улога коју је Јосиф одиграо у вези са призорима доживљеним у мрачној и суморној тамници, била је оно што га је на крају уздигло до просперитета и части. Бог је одредио да он пролазећи кроз тешка искушења, патње и невоље стекне искуство које је требало да га припреми за његов будући високи положај у животу." – *Коменџари библ. шексџова, 44.*

б. Које обећање треба да имамо на уму кад пролазимо кроз искушења? I Мојс. 39,21; I Кор. 10,13; Филиб. 4,19.

.....

"Бог је сигурно сачувао Јосифов углед који је безбожна заводница оцрнила, и касније у годинама његовог благостања учинио да то засија пуним сјајем." – *Духовни дарови III, 145.*

"За свако искушење имамо Божје обећање да ће се наћи пут којим то можемо избећи. Зашто онда толико њих бивају савладани? Зато што немају поуздања у Бога." – *Хришћанска умереност, 25.*

2. ПОТПУНО ЗАДОВОЉСТВО

- a. Како је Јосифова вера остала непоколебљива у тешком тамновању на које је неправедно био осуђен? I Мојс. 39,22,23.**

"У почетку је тамничар поступао с Јосифом веома свирепо. Псалмиста каже: 'Оковима стегоше ноге његове, гвожђе тишташе душу његову; док се стече ријеч његова и ријеч Господња прослави га' (Пс. 105,18.19). Али Јосифов прави карактер блистао је чак и у мраку тамнице; он је у својој вери и у свом стрпљењу остао истрајан. За толике године верног служења добио је најсвирепију казну, али га то није разочарало, нити је изгубио веру. Имао је онај мир који долази од свести о сопственој невиности и стога је свој случај потпуно препустио Богу." – *Пајп. и њороци, 213.*

- b. Кад дођемо у искушење да доводимо у питање зашто Бог допушта тако свирепе неправде, кога треба да се сетимо? Ис. 53,7; I Петр. 2,21-23.**

"Јесте ли у искушењу? Старији Брат ће вас узети у заштиту. Јесте ли слаби? Он ће вас охрабрити. Ако сте у незнању Он ће вас просветлити. Он 'исцељује све који су скрушена срца, и лијечи туге њихове' (Пс. 147,3). Ма колико да су забрињавајућа ваша искушења изложите их пред Господа. Ваш дух ће бити ојачан да их издржите. Пут ће се пред вама отворити да изађете из својих заплета и тешкоћа. Што се слабије и беспомоћније осећате, постаћете све јачи у Његовој снази." – *Знаци времена, 15. јануар, 1902.*

- c. Шта очевидно показује да Петефрије није потпуно веровао у оптужбе своје жене? I Мојс. 39,20; Приче 6,34.**

"Да је Петефрије потпуно веровао у оптужбе своје жене, Јосиф би изгубио живот. Али његово понашање из прошлости, његова чедност и чврста честитост, биле су уверљив доказ о његовој невиности; па ипак, ради угледа куће његовог господара, Јосиф је био жртвован, док је грешна заводница била уздизана и цењена од својих пријатеља као узор врлине." – *Ibid., 8. јануар, 1880.*

3. ПРОВЕРА КАРАКТЕРА

а. Како се Јосиф понашао у тамници? Филиб. 2,4.

"Иако осуђен на тешку тамницу (Јосиф) није био мрзовољан нити је са обесхрабрењем гледао на тежину свог случаја. Остао је стрпљив у вери и нади. Није затварао своје срце пред патњама невољних; своју пажњу није поклањао само себи, већ је имао разумевање за патње својих другова у тамници поклањајући им пажњу и саосећање. Он је нашао своје дело чак и у тамници. Био је заиста слуга слугама. Бог га је у школи патњи оспособио за већу корисност. Научио је да влада собом. Са положаја части и поверења одједном је споља био потпуно деградиран; али честитост, невиност и врлина, не могу се никада деградирати. Божја воља била је његов руководећи мотив у благодану, и он је показао исти високи критеријум због кога се сада налазио међу зидовима тамнице. Своју религију он је носио собом свуда куд год би пошао и у свакој ситуацији где би се затекао." – *Знаци времена, 8. јануар, 1880.*

б. Које способности је Господ намеравао да Јосиф стекне у тамници? I Мојс. 40,1-4; 41,33.38.39; Приче 1,1-5; 14,35.

"Нису га мучиле мисли о сопственој кривици јер је није имао, већ је настојао да заборави свој бол, трудећи се да ублажи тугу и патње других. Чак и у тамници је нашао прилике за своје дело. У тој школи патње Бог га је припремио за већу корисност у животу, а он се није опирао неопходној дисциплини. У тамници је, гледајући последице тлачења, тираније и злочина, научио поуку о правичности, саосећању и милосрђу што га је припремило да своју будућу власт примењује мудро и са сажаљењем." – *Пајџ. и њороци, 214.*

"Образовање племенитог карактера је доживотни задатак и мора бити резултат брижљиво уложених и истрајних напора. Бог пружа прилике, а успех зависи од тога како ћемо их ми искористити." – *Пајџ. и њороци, 220.*

"Ми постајемо победници помажући другима да победе, побеђујемо крвљу Јагњетовом и речју сведочанства својега. Држање Божјих заповести потчињава нас духу послушности, а служба која проистиче из таквог духа прихватљива је за Бога и Он је може прихватити... Колико је њих у нашој Заједници који теже да пружају такав пример који ће људима приказати Онога који је Светлост свету?" – *RH, 25. фебруар, 1909.*

4. ДРУГИ КОРАК У БОЖЈЕМ ПЛАНУ

- a. **Како је Јосиф у Божјем провиђењу био оспособљен да послужи фараоновом пехарнику и пекару? I Мојс. 40,5-8 (први део). У кога се Јосиф поуздао кад се понудио да протумачи снове овим људима? I Мојс. 40,8 (посл. део); Јаков 1,5.**

"Ако ли коме од вас недостаје мудрости, нека тражи од Бога који даје свакоме без разлике и не кори никога, и даће му се' (Јаков 1,5). Овакво обећање вреди много више од злата и сребра. Ако у понизности срца тражите божанско вођство у свакој невољи и збуњености, Његова Реч представља јемство да ће вам се милостиво дати тражени одговор. Његова Реч никада не може изневерити." – *V Сведочанство*, 402.

- b. **Шта је сањао главни пехарник, и како је Јосиф то протумачио? I Мојс. 40,9-13.**

"Пехарник је испречао свој сан Јосифу, који је то протумачио да ће пехарнику бити враћена фараонова наклоност, да ће му поново додати чашу својом руком као што је то чинио раније. Пехарник је био задовољан тумачењем и ослободио се своје велике забринутости.

"Јосиф је главном пехарнику рекао да за три дана неће више бити заточеник. Он је осећао да дугује велику захвалност Јосифу зато што је испољио интересовање за њега, за љубазно поступање док је био под његовом руком, а изнад свега, за помоћ у његовој забринутости, тумачењем његовог сна." – *Духовни дарови III*, 147.

- c. **Пекар је такође био јако узнемирен својим сном, али га је још више забрињавало његово значење? I Мојс. 40,16-19. Како је тачно и прецизно било Јосифово тумачење? I Мојс. 40,20-22.**

"А кад видје старјешина над хљебарима како лијепо каза сан (I Мојс. 40,16), охрабри се и да и он каже свој сан. Чим је испречао свој сан, Јосиф га је тужно погледао, пошто је разумео његово страшно значење. Јосиф је био љубазног и саосећајног срца, ипак високо осећање дужности навело га је да каже истину; иако тужно, протумачио је сан и старешини над хљебарима. Рекао му је да три котарице на његовој глави значе три дана. И да ће као што су птице у његовом сну јеле месо из најгорње котарице, тако јести његово тело пошто ће бити обешен на дрво." – *Ibid.*, 147.148.

5. УЧЕЊЕ ЛЕКЦИЈА О ПОВЕРЕЊУ

- а. Пошто је пехарнику испричао тумачење његовог сна, шта је Јосиф затражио од њега, и зашто? I Мојс. 40,14,15. Како је пехарник узвратио Јосифову љубазност? I Мојс. 40,23.**

"Незахвалност је била грех који је пехарник починио. Пошто се утешним Јосифовим тумачењем ослободио своје забринутости, мислио је да би, уколико му цар поново укаже своју наклоност, сигурно требало да се сети Јосифа у тамници и да говори цару у његову корист. Видео је да се тумачење сна тачно обистинило, а ипак је у свом благостању заборавио на Јосифа у његовом неправедном тамновању. Незахвалност Господ сматра међу најтеже грехе. Иако је то гнусно и одвратно и пред Богом и пред људима, ипак се свакодневно догађа." – *Духовни дарови III, 148.*

- б. Коју значајну поуку је Господ желео да Јосиф научи док је био у тамници? Јер. 17,5; Ис. 49,14-16. Зашто? I Кор. 1,31.**

"Тако је Јосиф тамновао још две године. Нада која је горела у његовом срцу, постепено је одумирала, а свим другим искушењима се придружила још и горка жаока незахвалности." – *Пајир. и њр. 216.*

"Вера је поверење у Бога – веровање да нас Он воли и да зна шта је најбоље за нас. Она нас тако наводи да уместо својега, изаберемо његов пут. Уместо нашег незнања, она прихвата његову мудрост; уместо наше слабости, његову силу; уместо наше грешности, његову праведност. Наш живот, цело наше биће, све је то већ његово; вера признаје његово право власништва и прихвата благослове које оно доноси. Истина, честитост, непорочност, истакнути су као тајне успеха у животу. И управо нас вера надахњује овим начелима." – *Васиљ-шање, 253.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Која средства Бог користи за развој и усавршавање карактера?
2. Зашто треба да се обраћамо Њему кад се суочимо са искушењима?
3. Шта треба да чинимо кад пролазимо кроз искушења и тешкоће?
4. Како можемо да стекнемо праву мудрост?
5. Шта треба да имамо на уму кад нас људи разочарају?

Из тамнице на царски двор

"Понизијте се њед Госјодом, и њодигњуће вас." – Јаков 4,10.

"Јосиф је из тамнице био унапређен као Господар над целим Египтом... Он је испољавао исту верност Богу како у тамничкој ћелији тако и у фараоновој палати... Верна савесност у свим дужностима и на сваком положају од најнижег до највишег однеговала је све његове способности за највишу службу." – *Пајџр. и њр.*, 219-220.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *The Signs of the Times, 15.јан. 1880.*

□ *Недеља*

22. фебруар

1. ФАРАОНОВ САН

а. Пошто је Јосиф био остављен да чека још две године после пехарниковог ослобођења, какав је сан Бог дао фараону? I Мојс. 41,1-7.

.....

"Мисирски цар уснио је у једној ноћи два сна који су очевидно указивали на исти догађај и наговештавали неку велику несрећу. Он није разумео њихово значење, а ипак то није престало да га узнемирава. Сви мудраци и гатари његовог царства нису могли да их протумаче." – *Пајџр. и њророци*, 216.

б. Како је Господ настојао да се открије фараону као касније Навуходоносору? I Мојс. 41,8; Данило 2,1-11.29.

.....

"(Фараон) је позвао све врачаре, мађионичаре и мудраце Египта, надајући се да ће му они убрзо помоћи да разуме те снове, јер су уживали велики углед у решавању таквих тешкоћа. Цар им је испричао своје снове али је био јако разочаран видећи да сви његови врачари и чувени мудраци нису могли да их протумаче." – *Духовни дарови III, 149.*

2. ТУМАЧЕЊЕ ФАРАОНОВИХ СНОВА

а. Како је фараона невоља његовог пехарника поново подсетила на Јосифа? I Мојс. 41,9-13.

"Царева збуњеност и забринутост све више је расла и страх је обузимао цели двор. Општа узбуђеност подсетила је пехарника на његов некадашњи сан и његово тумачење. Тако се најзад сетио Јосифа, и савест га је коснула због толике заборавности и незахвалности. Одмах је испричао цару како је један млади Јеврејин који је с њим заједно био у тамници протумачио снове и њему и шефу цареве пекарне и како се то тумачење потпуно обистинило.

"За фараона је било непријатно понижење оставити мудраце и гатаре свога царства и обраћати се за савет некаквом странцу и робу, али је био спреман и на највеће понижење да би свом узнемиреном духу нашао олакшање и мир. Одмах су послали по Јосифа. Он се у тамници пресвукао и ошишао, јер му је коса за време дугог тамновања и немилости јако израсла. Затим га изведоше пред цара." – *Пајир. и пророци, 216.*

б. Како се из Јосифовог примера можемо поучити да своје знање о Богу поделимо са другима? I Мојс. 41,14-16; I Петр. 3,15.

"Јосифов одговор цару показује његову снажну веру и смерно поверење у Бога. Он смерно одбацује сву част да за тумачење поседује већу мудрост од других. Он је рекао цару да његово знање није веће од знања оних које је већ консултовао. 'То није у мојој власти, Бог ће јавити добро Фараону' (I Мојс. 41,16), нагласио је он." – *Духовни дарови III, 150.*

"Јосиф је пред Египћанима истицао Бога, и ту чињеницу потврђивао својим расположењем поред све своје туге...

"Тако пријатно расположење и саосећање са другима, и поред свих његових тешкоћа, Јосифу је давала његова религија. Многи када виде да се у животу с њима поступа неправедно, постају мрзоволни, неплеменити и рогобатни у својим речима и понашању. Омражени и мрзећи друге, они све дубље тону у обесхрабреност. Али Јосиф је био хришћанин." – *Синови и кћери Божје, 320.*

с. Које пророчанство је Бог открио фараону посредством Јосифовог тумачења, и зашто? I Мојс. 41,25-32; II Петр. 1,19.

3. УЗДИЗАЊЕ БОГА

- а. Какав је савет Јосиф дао фараону пошто му је протумачио снове, и чему се можемо научити из Јосифовог искуства? I Мојс. 41,33-37; Јаков 4,10.**

"Цар је поверовао у све што је Јосиф рекао. Осведочио се да је Бог са њим и био импресиониран чињеницом да је најпогоднији да му се повери одговорност за остварење свега што је предложио. Није га презрео зато што је био Јеврејин и роб. Видео је да поседује изванредан дух. 'И рече фараон слугама својим: можемо ли наћи човјека какав је овај у којему је Дух Божји?' (I Мојс. 41,38)." – *Духовни дарови*, 151.157.

"Сваки онај ко Христа прими живом вером одржава непрекидну заједницу с Богом и представља суд за част. Он носи са собом атмосферу неба која је дар Божје милости, благо које се на свету не може купити." – *Библијски коментари*, 45.

- б. Како су искушења и тешкоће промениле Јосифа, и како је фараон то уочио и признао? I Мојс. 41,38-45; Дјела 4,13.**

"У целом царству Јосиф је био једини човек обдарен мудрошћу да укаже на опасност која је претила царству, и истакне неопходност припреме за отклањање такве опасности. Цар се уверио да је он заиста најспособнији за извођење плана који је сам предложио. Било је јасно да је у Јосифу божанска моћ, јер ниједан међу царевим државницима није био толико способан да у то критично време поведе државу. Чињеница да је Јосиф био Јеврејин и роб није много значила кад је томе супротстављена његова мудрост и здраво расуђивање. 'Можемо ли наћи човјека какав је овај, у коме би био Дух Божји?' (I Мојс. 41,38) питао је цар своје саветнике..."

"Али је Јосифов карактер одолео искушењима и онима у тешким данима и онима у благодању. Он је испољавао исту верност Богу како у тамничкој ћелији тако и у фараоновој палати. Увек се осећао као странац у незнабожачкој земљи, далеко од својих сродника који су поштовали Бога. Међутим, он је чврсто веровао да божанска рука усмерава његове кораке, те не престајући да се ослања на Бога, приону на своје нове дужности. Преко Јосифа је пажња фараона и мисирских великана била усмерена на правог Бога; иако су се они и даље држали свог идолопоклонства, ипак су научили да поштују начела испољена у карактеру и животу поданика Јеховиног." – *Пајир. и њороци*, 218.219.

4. БЛАГОСЛОВЕН ОД ГОСПОДА

- а. Колико година је Јосиф провео у тамници док није поново изашао на слободу? I Мојс. 37,2; 41,46. Зашто је то трајало тако дуго? Пс. 27,14; 34,8.**

"Као што се звезде крећу на пространом путу који им је одређен, тако ни циљеви Божји не знају ни за журбу, ни за одлагање." – *Жеља векова, 21.*

"Господ дозвољава да они који су Му драги пролазе кроз искушења да би научили драгоцену поуку поуздања и вере у Њега. Ако своја искушења поднесемо без гунђања наше верско искуство показаше највећу вредност. Ако нас то наведе да се још чвршће ослонимо на Господа, то ће нас боље упознати са његовим карактером." – *Знаци времена, 10. март, 1881.*

"Доказано је и познато свакоме да највише научимо и схватимо оно што лично доживимо, из личног искуства. Бог нас позива да се лично осведочимо кроз Његову Реч, кроз истинитост Његових обећања. Он нас позива 'Испитајте и видите како је добар Господ' (Пс. 34,8). Уместо да зависимо од речи других, ми треба сами да се осведочимо... И што се више приближимо Исусу и радујемо се у доказима Његове љубави, наших сумњи и таме нестаће у светлости Његове присутности." – *The Faith I Live By, 16.*

- б. Шта показује Јосифову осведоченост да су фараоновии снови пророчанство за будућност? I Мојс. 41,46-49; Јаков 2,17-22. Како је Бог благословио његову веру? I Мојс. 41,53-57.**

"Иако је Јосиф био уздигнут до господара над целом земљом, он није заборавио Господа. Знао је да је странац у туђој земљи, одвојен од свога оца и своје браће који су га жалостили, чврсто је веровао да је Божја рука управљала његовим животним путем и довела га на тако значајан положај. И осећајући се стално зависним од Бога, све своје дужности као управитељ над целом Египатском земљом, обављао је верно и савесно. 'И за седам родних година роди земља свашта у изобиљу. И стаде Јосиф купити за тих седам година свакога жита што бјеше по земљи Мисирској, сносити жито у градове; у сваки град сношаше жито с њива које бјеху око њега. Тако накупи Јосиф жита врло много колико је пијеска морског, тако да га преста мјерити, јер му не бјеше броја" (I Мојс. 41,47-49).

"Јосиф је путовао по целом Египту издајући налоге за изградњу огромних складишта, и захваљујући његовој мудрости и далековидом размишљању обезбеђене су додатне залихе хране неопходне за дуге године глади." – *Духовни дарови III, 152.153.*

5. БОЖЈА ВОЉА УЗДИЖЕ НАС

- а. Како се можемо уздићи изнад својих искушења и невоља? Ис. 40,31; Пс. 11,1.**

"Примите Реч Христову као чврсто обећање зајемчено управо вама. Није ли вам Он упутио позив да дођете к Њему? Не изговарајте никада речи које обесхрабрују и уништавају наду, јер се на тај начин много губи. Гледати само на спољне околности и жалити се кад наиђу тешкоће и невоље, значи испољавати болесну и ослабљену веру. Говорите и радите тако као да је ваша вера непобедива. Господ изобилује свим што може да послужи као извор помоћи; сва блага овог света Његово су власништво. Очима вере увек гледајте у небо. Обраћајте се Ономе ко је извор светлости, снаге и успеха.

"У правој истинској вери лежи живахност, чврстина начела и постојаност циља које ни време ни патње не могу ослабити." – *Христивоуе њоуке, 116.117.*

- б. Чему се можемо поучити из Јосифовог искуства, иако много тога у људским очима изгледа потпуно немогуће? Упореди: I Мојс. 39,20 и I Мојс. 41,41; Марко 10,27.**

"Господ је изабрао Јосифа, иако је било много тешкоћа пред њим, да преузме тешко бреме у једној идолопоклоничкој нацији. Он је имао да ради оно за шта га је Бог изабрао, како би знање о Богу обасјало цело египатско царство. И Јосиф није изневерио своје свето поверење." – *RH, 25. мај, 1897.*

"Препреке које је сотона нагомилао на вашем путу, мада могу изгледати несавладиве као вечни брегови, ишчезнуће пред заповешћу вере. 'И ништа неће вам бити немогућно' (Мат. 17,20)." – *Ж. век. 418.*

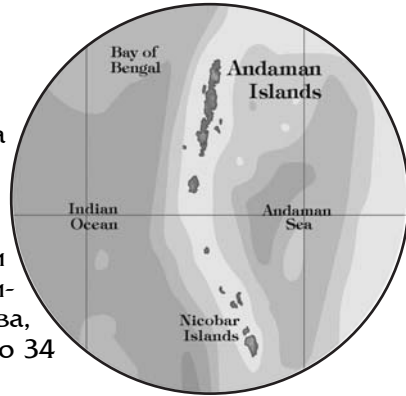
"Човекова потреба је за Бога шанса да му помогне." – *Сукоб и храброст, 336.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Зашто је Бог незнабожачком фараону дао пророчки сан?
2. Зашто пророчанство, више од свега другог, сведочи о Божјој сили и Његовом постојању?
3. Какав треба да буде наш став према Богу и Његовој вољи да би нас Он употребио?
4. Какав искуства Бог жели да сви ми имамо?
5. Шта треба да имамо на уму да бисмо се и у будуће снашли у искушењима?

**Прилог њрве субоје у месецу
За Молићвени дом у Андаман
и Никобар остїрвимау Индији**

Индија је федерална Република а састоји се од 29 држава и седам уједињених територија. То је плуралистичко, мултијезичко и мултиетничко друштво. Андаман и Никобар су једна од седам уједињених територија. Од 572 острва, површине 7950 кв.километара, око 34 су густо насељене.

О реформном покрету смо сазнали почетком 2009. године посредством *суботношколских лекција* примљених преко једног члана цркве (АСД). Истраживали смо и даље преко једног црквеног вебсајта показујући интерес да сазнамо нешто више о учењу Реформног покрета. Ускоро су нас посетила нека браћа из Реформног покрета. Не задуго после тога крштено је шест душа и у 2010, Андаман и Никобар формирали су Мисију.

Као новоформирана група богослужење смо одржавали у приватној кући. Сада смо прибавили парче земље где бисмо могли да подигнемо споменик за Господа. То би нас коштало око 80000 америчких долара од којих имамо 20000. Пошто је ово острво потпуно одвојено од Индијског копна цене грађевинског материјала су уопште високе јер се допремају само авионом и бродовима.

Речи весника Господњег допиру и до нас данас: "У једној визији је као у низу слика приказано да у сваком месту где се оснује група верника треба подићи и молитвени дом. Видела сам како радници подижу једноставне молитвене домове. Новообраћени верници радо помажу добровољним радовима, а они који су имућнији потпомажу својим средствима." – *Служе Јеванђеља, 389.*

Наша је усрдна молитва и захтев свој нашој драгој браћи, сестрама и пријатељима широм света да размотре и потпомогну овај пројекат својом добротом и дарежљивошћу. Господ ће вас обилно наградити својом милошћу.

Нека мир Господњи буде с вама и нека вам помогне да отворите своје срце у молитви и прилозима за овај пројекат у овом тешко приступачном делу света.

Ваша браћа и сестїре са Андаман и Никобар остїрва

Први сусрећ са браћом

"Љубазни! Не чудити се врућини која вам се дођа за кушање ваше, као да вам се што ново дођа." – I Петр. 4,12.

"Ми се кушамо и проверавамо пред Богом да би се видело да ли ћемо се појединачно удостојити да будемо чланови породице коју ће сачињавати искупљени на небу." – Хришћанско васпийање, 145.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: Паџр. и њороци, 221-224.

☐ Недеља

1. март

1. РАЗЛОГ ГЛАДИ

а. Коју скривену намеру је имао Господ дозвољавајући да глад допре и до Ханана? I Мојс. 42,1,2; 46,3. Кад не видимо Божју намеру у нашем кушању, шта треба да чинимо? Приче 3,5,6; Јеврејима 11,6. Зашто?

"Ми сви желимо да на упућену молитву добијемо неодложан и директан одговор, и склони смо да се обесхрабримо ако одговор не уследи одмах или ако буде другачији него што смо очекивали. Али Бог је исувише mudar и добар да би на наше молитве увек одговорио управо у оно време и на онај начин као што бисмо ми то желели. Он хоће да за нас учини нешто далеко више и боље него што би учинио кад би испунио све наше жеље. И пошто се с пуним поверењем можемо ослонити на Његову мудрост и љубав, не захтевајмо да Он прихвати нашу вољу, већ настојмо да схватимо и испуњавамо Његове далекосежне намере. Његова воља треба да буде изнад свих наших жеља и интереса.

"Ова искуства која представљају пробу за нашу веру допуштена су ради нашег добра. Тиме се открива да ли је наша вера истинита и искрена, да ли се она темељи једино на Божјој Речи, или је зависно од околности, непостојана, несигурна и променљива. Вера се јача вежбом. Морамо бити стрпљиви до краја, имајући на уму да се у Светом писму налазе драгоцене обећања за оне који чекају на Господа." – *Слуђе јеванђеља*, 197.

б. Чег се Јаков очигледно плашио кад је у Египат послао само десет синова? I Мојс. 42,3,4.

2. ПРОВЕРА ИСКРЕНОСТИ

- а. Чегa се Јосиф одмах сетио видевши своју браћу како се клањају пред њим кад су дошли да купе храну? I Мојс. 42,5-9; 37,5-8.**

"Кад је Јосиф видео своју браћу на коленима пред собом, сетио се својих снова и догађаји из прошлости оживеше му пред очима. Одмеривши их својим оштрим погледом, одмах је приметио да међу њима нема Венијамина. Да није и он пао као жртва подмукле свирепости ових неукротивих људи. Одлучио је да сазна истину." – *Паџр. и њророци, 222.*

- б. Зашто браћа нису препознала Јосифа? I Мојс. 42,8.23; 41,42.43.45.**

"Његово јеврејско име било је замењено новим, које му је цар дао, а између првог мисирског министра и дечака којег су они продали исмаилским трговцима, било је јако мало сличности." – *Паџр. и њророци, 221.*

- с. Зашто је Јосиф ставио своју браћу у тамницу за три дана, и о чему су они највише размишљали за то време? I Мојс. 42,9-17.**

"(Јосиф) је желео да види да ли његова браћа још увек поседују онај дух охолости којим су се руководили у свом поступању с њим...

"Три дана тамновања били су дани горке туге и муке за Јаковљевог синове. Живо су им излазили пред очи рђави поступци из прошлости, посебно их је мучила свирепост у поступању са Јосифом, знали су да ће, уколико их осуде за шпијунажу, а они немају очевидних доказа да се оправдају, сви бити побијени или постати робови. Сумњали су на све могуће чиме је било који од њих могао допринети да отац не пусти с њима и Венијамина, после свирепе смрти каквом је претпостављао да је завршио Јосиф." – *Дух њрор. I, 140-142.*

"Бог... нас доводи у тешке положаје да би се показало да ли имамо поверење у силу која је изнад нас. Свако има неоткривене црте карактера које се морају открити кроз искушење. Бог дозвољава да они који су задовољни собом буду тешко кушани да би схватили своју беспомоћност." – *In Heavenly Places, 279.*

3. ЖАЊЕМО ШТО СМО ПОСЕЈАЛИ

a. Шта је Јосифа стварно забрињавало, и зашто? I Мојс. 42,18-20; 35,16-19.

"(Јосиф) је забринито настојао да од своје браће извуче неке информације у погледу оца и Венијамина... Њему је било нарочито битно да што више управо сазна о оцу и о Венијамину." – *Дух пророштва I, 140.141.*

b. Због чега су се Јосифова браћа плашила да их је снашла ова невоља? I Мојс. 42,21.22. Како је њихов разговор утицао на њега? I Мојс. 42,23.24. (први део).

"(Јаковљеви синови) су Јосифа продали као роба и сада су страховали да их Бог очевидно кажњава допуштајући да постану робови." – *Ibid., 142.*

"Оптуживали су један другог због таквог поступања са братом. 'И рекоше један другоме: доиста се огрешисмо о брата својега, јер видјесмо муку душе његове кад нам се мољаше, па се оглушисмо, зато дође на нас ова мука'. А Рувим који је у Дотаиму намеравао да га спасе, рече и тада: "Нисам ли вам говорио немојте се гријешити о дијете? Али ме не послушасте; и зато се сад тражи од нас крв његова' (I Мојс. 42,21.22). Слушајући све ово Јосиф није могао да савлада своје емоције, те је изашао напоље и плакао." – *Паџр. и џр. 223.*

c. Кад нам не иде добро у животу, кога у свом кушању окривљујемо? I Мојс. 42,24-28. Ко је стварно узрок наших тешкоћа? Гал. 6,7.8; IV Мојс. 32,23.

"О, кад бих могла прави утисак да оставим на ум младих и старијих у погледу страшне одвратности греха. О, када би сви могли да створе праву представу о његовој одвратности пред Богом и штетности према људима. Реч истине каже: 'И знајте заиста да ће вас гријех ваш стићи' (IV Мојс. 32,23). Може се десити да у овом животу Божјим провиђењем буду неким неочекиваним околностима откривени ваши тајни зли поступци; али треба ли настојати да свој прави карактер кријете од очију људи кад неизбежно долази дан који ће разоткрити сваку душу, која не окаје своје грехе снагом Христовом, који је умро да би се ми могли спасти." – *RH, 27. марѿ, 1888.*

4. ОТКРИВАЊЕ КАРАКТЕРА

- а. Зашто је Симеун задржан у тамници? I Мојс. 42,24. Како је Јаков реаговао кад је био обавештен о новостима? I Мојс. 42,29-36.**

"Кад се вратио, наредио је да Симеуна вежу пред њима и поново врате у тамницу. Симеун је био подстрекач оног свирепог поступка с братом и главни учесник у том злочину, зато је избор сад пао баш на њега." – *Пајџр. и ѿророци, 223.*

"Јаков је за Венијамина био везан свом снагом материнске љубави. Он је показао како га је болно погодио нестанак Јосифа. Али је несташница хране све теже притискала Јакова и његову децу, и цела породица је вапила за хлебом." – *Духовни дарови, III, 158.159.*

- б. Објасни како изјаве Рувима и Јуде откривају њихову братску наклоност једног према другом и према оцу и како је од тога зависило и њихово држање према Јосифу? I Мојс. 42,37; 43,8.9.**

"У току минулих година, откако Јосиф није био међу њима карактер ових Јаковљевих синова се знатно изменио. Раније су били завидљиви, необуздани, склони превари, сурови и осветољубиви. Али сад, пошто их је снашла невоља, показали су се несебични, верни један другом и одани свом оцу, поштујући његов ауторитет, мада су и сами били већ средовечни људи." – *Пајџр. и ѿророци, 222.*

- с. Какве тенденције и ми често испољавамо у својој породици када се појаве проблеми? I Мојс. 43,1-7. Где се налази порекло тих слабости? I Мојс. 3,12.13; Откр. 12,10.**

"Нека свака породица у усрдној молитви тражи од Господа помоћ да изврши Божје дело. Нека савладају навику преког говора и жељу да окривљују друге. Нека се науче да буду љубазни и учтиви у дому, да обликују навике обазривости и пажње." – *Manuscript 31, 1907.*

"Каква се штета чини у породичном кругу изговарањем нестрпљивих речи, јер оне наводе друге да узврате у истом духу и на исти начин. Њима следе речи одмазде и самооправдања, које стварају тежак и болан јарам за ваш врат; све такве горке речи враћају се као злокобна жетва вашој души." – *RH, 27. фебруар, 1913.*

5. УЧИМО СЕ ПОВЕРЕЊУ У БОЖЈУ МИЛОСТ

- а. Кад се Јаков осетио приморан да попусти, у чије руке је поверио све? I Мојс. 42,19.20; 43,8-14; Пс. 33,18-22.**

"Јаков се осећао примораним да пусти Венијамина са осталом браћом. Послао је такође и дар управитељу оне земље, уздајући се да ће с тим стећи његову наклоност и милост. Наредио је такође својим синовима да понесу двоструко више новца, и да врате новац који су нашли у својим џаковима; јер је можда грешком био стављен ту. Затим је рекао: "И узмите брата својега, па устаните и идите опет к оном човјеку" (I Мојс. 43,13).

"Пред сам полазак својих синова на овај неизвестан пут, стари отац је стао међу њих, и подигавши своје руке к небу усрдно се помолио Господу да Он иде с њима и подари им милостиво своју заштиту. 'А Бог Свемогући да вам да да нађете милост у онога човјека, да вам пусти брата вашег другог и Венијамина; ако ли останем без дјецe, нек останем без дјецe' (I Мојс. 43,14)." – *Духовни дарови, III, 158.159.*

- б. Кад смо суочени са непредвидивим околностима на кога можемо увек да се ослонимо? Плач Јер. 3,22.23; Пс. 103,13-17.**

"Ако се живом вером ухватимо за (Војводу нашег спасења) говорећи као Јаков: 'Нећу те пустити док ме не благословиш' (I Мојс. 32,26); ако преклињемо: 'Немој ме одвратити од лица својега, и Светога Духа Твојега немој узети од мене' (Пс. 51,11). Његово обећање гласи: 'Нећу те оставити нити ћу одступити од тебе' (Јевр. 13,5)." – *Наш високи њозив, 22.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Објасни како и негативне околности иако потрају дуго могу изаћи на добро.
2. Како чврсту веру можемо имати у Божја пророчанства?
3. Шта увек треба да имамо на уму кад затајимо неки грех?
4. Како породична криза често открива прави карактер?
5. Шта је милост и зашто толико зависимо од тога?

Други сусрећ са браћом

"Ово је зајовијесћ моја да имаће љубав међу собом, као што ја имадох љубав к вама. Од ове љубави нико веће нема, да ко душу своју положи за њријашеље своје." – Јован 15,12.13.

"У љубави се налази много већа моћ него што се икада може наћи у осуђивању. Љубав ће прокрчити себи пут кроз све препреке, док осуде и критике затварају све прилазе души." – III Сведочанство, 88.89.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *The Signs of the Times, 29. januar 1880.*

□ Недеља

8. март

1. СТРАХ ОД ОДМАЗДЕ

а. Док је Јосиф припремао свечани ручак за своју браћу, шта је најглавније било у његовим мислима? I Мојс. 43,16-22.

"Кад су их повели у државникову палату, Јосифова браћа се уплашише да ће бити позвани на одговорност због новца нађеног у њиховим врећама. Мислили су да је све то намерно припремљено, како би се нашао изговор за њихово поробљавање. У својој поштености обратили су се управнику Јосифове куће и испричали му под којим су околностима дошли у Мисир. Као доказ о својој невиности рекли су му да су вратили новац пронађен у својим врећама, а још и другог новца су донели да купе храну. 'Не знамо ко нам је метнуо новац у наше вреће' (I Мојс. 43,22)." – Пајџр. и њророци, 225.

б. Како је реаговање слуге говорило да је Јосиф заиста био мисионар у Египту? I Мојс. 43,23; Римљ. 10,13-15.

"Преко Јосифа је пажња фараона и мисирских великана била усмерена на правог Бога; иако су се они и даље држали свог идопоклонства, ипак су научили да поштују начела испољена у карактеру и животу поданика Јеховиног." – Пајџр. и њророци, 219.

2. ИСПУЊЕЊЕ СНА

a. Како се Јосиф осећао кад је угледао свог млађег брата први пут после двадесет година? I Мојс. 43,24-30.

"Кад је Јосиф угледао Венијамина с њима он је једва успео да задржи своја братска осећања љубави према њему. Наредио је позузи да припреме ручак његовој браћи с њим..."

"Кад је Јосиф дошао кући браћа му предадоше дарове у име оца његовог и поклонише му се до земље." – *Духовни дарови I, 145.146.*

"Тада се Јосиф опет сетио својих снова и пошто је поздравио госте, одмах их је упитао: 'Како је отац ваш стари за кога ми говористе? Је ли још жив? 'Добро је слуга твој, отац наш, још је жив', рекоше они и поново се поклонише. Затим се његов поглед заустави на Венијамину те запита: 'Је ли вам то најмлађи брат за кога ми говористе?' 'Бог да ти буде милостив, синко!' Али савладан осећањима нежности није био у стању ништа више да каже. 'И ушав у једну собу, плака ондје' (I Мојс. 43,27-30)." – *Паџр. и ѓророци, 226.*

b. Шта је сву браћу веома необично изненадило док су ручали са Јосифом? I Мојс. 43,31-33.

"Своју браћу за столом Јосиф је поставио по обичају, као кад се зна ко је најстарији, почевши од најстаријег следили су један за другим до најмлађег, као да је он савршено знао године њиховог рођења. Браћа су била изненађена овим Јосифовим поступком, откуд он, мислили су они, може да зна њихове године." – *Дух ѓро рошџва I, 146.147.*

c. Зашто је Јосиф настојао да Венијамина почасту више него осталу браћу? I Мојс. 43,34.

"Пошто је Јосиф слао делове хране свакоме од своје браће, Он је Венијамину послао пет пута више него другима. Он је то чинио не само да покаже посебну наклоност према своме брату, него да провери да ли они према Венијамину гаје ону исту завист коју су некад испољавали према њему. Они су мислили да Јосиф не разуме њихов језик зато су слободно разговарали један са другим у његовом присуству; то је Јосифу пружио повољну прилику да сазна њихова права осећања а да они не буду свесни тога." – *Ibid., 147.*

3. ПРОВЕРА ЉУБАВИ

а. Зашто је Јосиф наредио да се његова чаша стави у Венијаминов џак? I Мојс. 44,1-6.

"И поред тога желео је да их још једном провери па је, пре но што су пошли, наредио да се његова сребрна чаша стави у врећу његовог најмлађег брата.

"Браћа су весело кренула кући. С њима су били Симеун и Венијамин. Стока им је била натоварена житом, и сви су осећали да су срећно умакли околностима, које су им се чиниле неизбежне. Али тек што су изашли из града, стиже их Јосифов слуга и обрати им се оптужбом: 'Зашто враћате зло за добро? Није ли то чаша из које пије мој господар? И неће ли по њој зацијело познати какви сте? Зло сте радили што сте то учинили' (I Мојс. 44,4)." – *Паџр. и џророци*, 226.

б. Како су браћа реаговала кад се чаша нашла у Венијаминовом џаку? I Мојс. 44,11-13. Зашто је слуга почео од најстаријег?

"Цареви и владари имали су своје чаше из којих су пили и које су садржавале сигуран детектор који открива ако би неки отров био стављен у њихово пиће... Тада су Јаковљеви синови брзо поскидали сваки свој џак на земљу и одрешили га. Јосифов слуга проверио је сваког почевши од најстаријег и чаша се нашла у џаку најмлађег брата Венијамина. (I Мојс. 44,11.12).

"Овим открићем сви су били страшно изненађени и то су показали својом великом потиштеношћу, раздревши своје хаљине, што је био обичај кад неко изражава свој велики бол. Венијамин је био запрепашћен и збуњен више од све браће. Вратили су се у град тужни и запрепашћени. Мислили су да их то стиже Божја рука због неког безакоња из прошлости." – *Дух џророшџва I*, 147.148.

с. Зашто је важно да брижљиво бирамо своје речи и кад изгубимо поверење? I Мојс. 44,7-10; Мат. 12,36.37.

"По ономе што су они сами изјавили, Венијамин је био осуђен на ропство. И страховања њиховог оца би се могла потпуно обистинити. Несрећа је погодила његовог најмилијег сина Венијамина." – *Ibid.*, 148.

4. БРАТСКА ЉУБАВ ОТКРИВЕНА

- a. **Којим чином је Јуда показао да су браћа искрено окајала свој подмукли издајнички грех почињен пре двадесет година? I Мојс. 44,14-34; Јован 15,12.13.**

"Јуда је рекао својој браћи да је Бог открио њихово безакоње што су продали Јосифа у ропство, и да им сада враћа њихов преступ дозвољавајући да и они постану робови.

"Јосиф је одбио да их, према Јудиним речима, прими све за робе... Јуда је поред осталог изнео и очево противљење да Венијамин пође у Египат, и да се заклетвом лично зајемчио да он буде јемац за свога брата, да ће ако га не доведе Оцу бити крив заувек. Речито се залагао за оца износећи његов велики бол због губитка Јосифа, и да је Венијамин једини који је остао од мајке коју је отац јако волео и да ако Венијамина одвоје од оца, он мора умрети, јер је његов живот везан за живот његове покојне мајке. Јуда се затим племенито понудио да он постане роб уместо свога брата; јер никако не би могао изаћи пред оца без Венијамина." – *Дух пророштва, I, 148.149.*

- b. **После Јудиног апеловања да поштеди Венијамина и спасе оца од великог бола, који би га погодио, шта је Јосиф био приморан да учини? I Мојс. 45,1.2**

"Јосиф је био задовољан. Проверио је своју браћу и видео у њима плодове искреног кајања за њихов грех; био је дубоко потресен и не могавши више савлађивати своја осећања затражио је да остане сам са својом браћом. Тада је, дајући одушка својим дуго потискиваним осећањима, гласно заплакао." – *Ibid., 149.*

- c. **Зашто су се браћа јако уплашила када им се Јосиф коначно открио? I Мојс. 45,3.4.**

"Његова браћа су се запањила и занемела од страха и изненађења. Зар мисирски државник да буде њихов брат Јосиф? Јосиф којему су завидели, којег су хтели убити, и којег су најзад продали као роба! Пред очи им је изашло све зло што су му учинили. Сетили су се како су презирали његове снове и како су се трудили да омету њихово остварење. Упркос томе, они су својим поступком баш допринели да се ти снови остваре. А сад, пошто су потпуно у његовој власти, очекивали су да ће се он сигурно осветити за неправду коју је морао поднети." – *Пајѝр. и пророци, 229.*

5. ОПРОШТАЈ - ПРАВИ ЛЕК

а. Чиме је Јосиф показао праву бригу за братска осећања своје браће и свој опроштај? I Мојс. 45,5.

"Видевши њихову збуњеност и страх, рече им пријатељски: 'Приступите ближе к мени' и кад су пришли наставио је: 'Ја сам Јосиф, брат ваш, којега продаoste у Мисир. А сада немојте жалити нити се кајати што ме продаoste овамо, јер Бог мене посла пред вама ради живота вашег.' Осетивши да су већ довољно пропатили због своје свирепости према њему, он је племенито настојао да разagna њихов страх и да ублажи горчину њихових самопрекора." – *Патр. и њр.*, 229.

б. Који је једини пут да се поремећени братски односи залече и ново успоставе? Мат. 18,21,22; Кол. 3,12,13. Шта је највећи камен спотицања у обнављању поремећених односа? Приче 13,10.

"Само указивање на погрешке представља за заблуделог стално понижавање. Зато тај доживљај немојте још више загорчавати непотребним осуђивањем. Укорима и пребацивањем нико није био придобијен и враћен на бољи пут; напротив, многи су на тај начин били сасвим одбијени и наведени да своје срце потпуно затворе за било какво убеђивање или свест о сопственој кривизи. Кротак дух, племенито и пријатно понашање може спасти залутале и покрити мноштво греха." – *Здравље и срећа*, 142.

"Већина тешкоћа би за пет минута била отклоњена кад не би било охолости и себичности. Изазвано је Божје незадовољство и анђели су ожалошћени тиме што су се читави сати проводили у оправдавању себе." – *Рани сјиси*, 130.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Шта ће бити са онима око нас ако ми светлимо својим животом као што је то чинио Јосиф?
2. Објасни зашто је Јосиф још увек био опрезан по питању поверења у своју браћу.
3. Зашто је Јосиф наредио да се његова чаша стави у Венијаминов џак?
4. Како је Јосиф сазнао да су се његова браћа променила?
5. Шта је или ко највећи камен спотицања кад треба да дође до помирења?

Породица ѿоново заједно

"А знамо да онима који љубе Бога све иде на добро, који су ѿозвани ѿо намјерењу." – Римљ. 8,28.

"Сви наши доживљаји и све околности у којима се можемо наћи представљају Божје раднике који треба да допринесу нашем добру... Гледајмо вером у светлост која се налази изнад облака и магле који је заклањају." – *Мој живој данас*, 202.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ:

Недеља

15. март

1. БОЖЈЕ ВОЂСТВО

а. Како је Јосиф открио својој браћи да је све што се десило до тада само резултат Божјег провиђења а не људске воље? I Мојс. 45,5-13.

.....

б. Као хришћани, чему увек треба да тежимо и са чим треба да се миримо? Јаков 4,13-15; Приче 16,9; Мат. 26,39.

"И данас се многи кушају исто тако као што је некада кушан и провераван Аврам. Иако они не чују Божји глас како им говори непосредно с неба, Он их ипак позива учењем своје Речи и догађајима свога провиђења. Они могу бити позвани да напусте своје занимање које им обећава богатство и част, да се одрекну подесних и корисних веза и одвоје од својих сродника, да би кренули путем који, на изглед, пружа само тегобе, самоодрицање и жртве. Бог је одредио задатак који они треба да изврше; међутим, лакши живот и утицај пријатеља и родбине ометали би развој управо оних особина које су најбитније за извршење тог Богом одређеног задатка. Он их издваја од утицаја и подршке људи и наводи их да осете потребу Његове помоћи и да зависе само од Њега како би Он могао да им се открије. Ко је спреман да се на позив Провиђења одрекне својих омиљених планова, породичних и других присних веза и друштва? Ко пристаје да се прихвати нових дужности и да ступи у непознате области да би непоколебљива срца и с вољом радио на делу Божјем, сматрајући добитком губитке поднесене Христа ради?" – *Пайр. и пророци*, 112.

2. ДОБРЕ НОВОСТИ

- а. Како су пријатни путеви Божји само ако стрпљиво чекамо на њих? I Мојс. 45,14.15. Шта су Јосифова браћа имала да признају?**

"Јосифова браћа понизно признадоше своје грехе које су починили против Јосифа и усрдно га замолише за опроштај; било им је веома драго што су га нашли и видели да је жив; јер су много пропатили од бриге савести и велике туге због свог свирепог поступања према њему. А сада су се осведочили да не носе кривицу за његову крв, и њихов узнемирени ум је нашао олакшање.

"Јосиф је радо опростио својој браћи, и послао им је у изобиљу хране, средства за превоз и све што је било неопходно да се отац са целокупном породицом досели у Египат." – *Дух пророштва I, 151.*

- б. Чиме је Јосиф показао велику љубав према своме млађем брату? I Мојс. 45,16-23. Какву им је опомену нагласио на ранку? I Мојс. 45,24.**

"Јосиф се плашио да се његова браћа на свом путу не упусте у расправу и међусобно оптуживање због кривице што су тако свирепо поступали са њим." – *Ibid., 151.152.*

- с. Како је Јаков реаговао на вест да је Јосиф још у животу и како су болну кривицу браћа морала признати после толико година? I Мојс. 45,25-28.**

"Јаковљеви синови се вратише свом оцу с радосном поруком: 'Још је жив Јосиф и заповиједа над свом земљом Мисирском'. Старац је од изненађења прво био потпуно савладан; није могао да верује у те речи. Али кад је видео дугу поворку кола и натоварене стоке и кад је опет видео Венијамина поред себе, поверова и повика пун радости: 'Доста ми је кад је још жив син мој Јосиф, идем да га видим докле нисам умро' (I Мојс. 45,26.28).

"Десеторици браће преостало је још једно дело понизности. Тек тада су признали оцу превару и свирепост које су толико година загорчавале живот и њему и њима. Јаков није могао ни помислити да би они били у стању учинити тако страشان грех, али је увидео да је све ипак изашло на добро, те је опростио својој заблуделој деци и благословио их." – *Пајџ. и пророци, 230.*

3. ЈАКОВЉЕВ ПОНОВНИ СУСРЕТ СА СВОЈИМ СИНОМ

- a. Шта можемо научити из Јаковљеве жеље да га Божји благослов прати пре него што напусти обећану земљу Хананску? I Мојс. 46,1-7.**

"Јаков је пошао на свој пут радосна срца, и кад је дошао до Вирсавеје принео је жртве захвалне и усрдно затражио Божји благослов, и да му покаже да ли је овај одлазак у Египат Њему по вољи. Јаков је желео очевидан доказ да је Бог са њим (I Мојс. 46,2-4)." – *Дух љорошѝва I, 152.*

"Ми треба да приђемо Господу са свим својим теретима, тражећи да нас мудрост одозго води на сваком кораку." – *Знаци времена, 15. авџусѝ, 1882.*

- b. Зашто је Господ дозволио да Његов народ оде у Египат? I Мојс. 46,3; 12,1,2; Пс. 105,17.20-24.**

"Авраму је било обећано потомство многобројно као звезде, али се до тада изабрани народ веома споро намножавао. А хананска земља тада понуђена није представљала повољно тле за развој такве нације каква је била проречена. Та је земља тада била у поседу моћних незнабожачких племена од којих је имала да буде одузета тек 'у четвртом кољену' (I Мојс. 15,16). Да би потомци Израила ту постали многобројан народ, они би морали или растерати староседеоце те земље, или се с њима измешати... Мисир је, међутим, пружао услове неопходне за испуњење божанске намере. Тамо им је било стављено на располагање једно добро наводњавано и плодно земљиште, што је пружало велике могућности за њихово брзо размножавање." – *Паѝр. и љороци, 230.*

- c. Како се Јаковљева највећа жеља испунила док је још био у животу? I Мојс. 46,29.30.**

"Кад су стигли у Мисир, упутише се одмах сви у земљу Гесемску. У том правцу је у сусрет њима кренуо и Јосиф у својим државничким колима, праћен владарском пратњом. Обузет једном једином мишљу, док му је срце било дубоко узбуђено неодољивом чежњом, он је потпуно заборавио на достојанство свог положаја и сјај своје околине. Угледавши путнике како се приближавају није више могао савладати осећања чије су чежње у току толиких година биле сузбијане. Скочио је из својих кола и потрчао да загрли оца и да му изрази добродошлицу." – *Паѝр. и љороци, 231.*

4. БЕЗ ИКАКВЕ ТЕЖЊЕ ЗА ОСВЕТОМ

- a. **Зашто је Јаков заклео Јосифа да његово тело после смрти пренесе у земљу Хананску? I Мојс. 47,27-31; 17,8.**
- b. **Од чега су Јосифова браћа страховала после очеве смрти - и зашто? I Мојс. 50,14-18.**

"После Јаковљеве сахране, страх је поново испунио срца Јосифове браће. И поред све његове љубазности и доброте испољене према њима у свим приликама њиховог живота, свест о њиховом греху их је ипак нагонила да буду неповерљиви и застрашени. Можда је он, мислили су они, своју освету одлагао из поштовања према оцу, и можда сад намерава да их походи дуго намераваном казном за њихов злочин. Нису се усуђивали да лично изађу пред њега, већ су послали поруку: 'Отац твој заповиједи на самрти: овако кажите Јосифу: молим те опрости безакоње слугама Бога оца твојега'... Та порука је дирнула Јосифа до суза; сазнавши за то, браћа дођоше и падоше пред њега говорећи: 'Ево смо слуге твоје'. Јосифова љубав према браћи била је велика и несебична, и није могао поднети помисао да се они плаше његове освете; то га је заболело. 'Не бојте се!' рекао им је, 'зар сам ја мјесто Бога? (I Мојс. 50,16–19).' – *Пајир. и њорочи, 238.*

- c. **Опиши зашто Јосиф није био злопамтљив и осветољубив? I Мојс. 50,19-21; Римљ. 12,17-21.**

"Кад су Јосифу његова браћа признала свој грех, он им је показао да им је опростио и својим делима љубави и добротине посведочио да је слободан од осветољубивости за свирепост коју су некад показали према њему." – *Знаци времена, 5. фебруар, 1880.*

"Један од најчешћих греха са најпогубнијим последицама је неспремност на праштање. Колико је њих који у свом срцу гаје непријатељско осећање, мржњу и освету чак и док клече пред Богом тражећи да им опрости као што они праштају. Они свакако не схватају смисао и значење ове молитве, иначе се не би уопште усудили да је изговоре... Кад би се хришћани у својим свакодневним међусобним односима руководили начелом ове молитве до какве би благотворне промене дошло и у Заједници и у свету. То би било најубедљивије сведочанство о истинитости Библијске религије." – *V Сведочанство, 158.*

5. ОБЕЋАНА ЗЕМЉА

- а. Која пророчка обећања је Јосиф дао својим драгима пред своју смрт, и ко је био позван да испуни то обећање? I Мојс. 50,22-26; II Мојс. 3,1-10.**

"(II Мојс. 3,2–10). Навршило се време кад је Господ желео да Мојсије свој пастирски штап замени палицом Божје силе којом је могао да чини велике знаке и чуда у ослобађању Његовог народа од њихових тлачитеља и узимајући их у заштиту од њихових непријатеља." – *Духовни дарови, III, 180.*

- б. Зашто је ово обећање било тако значајно за Јосифа и његово потомство? I Мојс. 17,7.8; Јевр. 11,13-16.**

"Бог је Авраму у визији показао то бесмртно наследство које неће увенути, и тиме је његова нада била задовољена. 'Вјером дође Аврам у земљу обећану као у туђу и у колибама живљаше с Исаком и Јаковом сунаследницима обећања тога. Јер чекаше град који има темеље, којему је зидар и творац Бог' (Јевр. 11,9.10).

"За Аврамове потомке стоји написано: 'У вјери помријеше сви ови не примивши обећања, него га видјевши из далека и поклонивши му се и признавши да су гости и дошљаци на земљи'. Овде на земљи морамо живети као гости и дошљаци ако 'боље' наследство желимо, 'то јест небеско' (Јевр. 11,13.16). Они који су деца Аврамова, теже за оним градом који и Он 'чекаше... којему је зидар и творац Бог'." – *Паџр. и њр., 162.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Како, верујући у Божје провиђење, можемо променити свој став у животу?
2. Зашто је далеко боље признати свој грех раније него касније?
3. Наведи разлоге зашто је Бог одвео свој народ у Египат?
4. Који грех често уништава љубав и мир међу рођеном браћом и сестрама?
5. На шта је вера патријараха била усредсређена?

Предлика Христѧ

"Јер ово да се мисли међу вама шћо је и у Христѧ Исусу." – *Филиб. 2,5.*

"Јосифов живот је илустрација Христовог живота." – *Паѧр. и ѧророци, 238.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *II Сведочансѧво, 217-234.*

□ *Недеља*

22. мартѧ

1. ИЗДАН ОД СВОЈЕ БРАЋЕ

а. Како се издајнички поступак Јаковљевих синова може упоредити са издајством Христа? I Мојс. 37,18 са Јован 1,11; Мат. 21,37-39.

"Јосифов живот је илустрација Христовог живота. Завист је навела Јосифову браћу да га продају као роба; мислили су да на тај начин онемогуће да он буде већи од њих. А кад је био одведен у Мисир, ласкали су себи да се више не морају узнемиравати због његових снова, јер су отклонили сваку могућност да се ти снови обистине. Али њиховим поступцима господарио је Бог, те се догодило управо оно што су они покушали да спрече. Тако су и јеврејски свештеници и старешине завидели Христу, страхујући да ће Он привући пажњу јавности и одвратити људе од њих. Убили су Га да би спречили да постане цар, али су тим само допринели да се управо то оствари." – *Паѧр. и ѧророци, 238.*

б. На који начин Јосифова продаја личи на Јудину продају Христа? I Мојс. 37,28; Мат. 26,14-16.

"Његова браћа су га као роба продала непријатељима, и то за незнатну суму новца. Тако је Сина Божјег Његовим најогорченијим непријатељима продао један од његових ученика. Исус је остао благ, смиран и свет. Живео је животом неупоредивог самоодрицања, доброте и светости. Није му се могла приписати кривица ни за какво зло. Па ипак су лажни сведоци били поткупљени да сведоче против Њега. Био је омрзнут зато што је верно укоравао и осуђивао грех и изопаченост." – *Коментѧри библ. тѧкстѧова, 41.*

2. ЛАЖНО ОПТУЖЕН

- а. Каква сличност се запажа и у поступку са Јосифовим и Христовим хаљинама? I Мојс. 37,23.31; Мат. 27.28.35.**

"Јосифу су његова браћа пре но што су га бацили у јаму свукли с њега његов шарени огртач, тако су за Христову бешавну доламу они који су Га распињали на крст бацили коцку." – *Коментари библијска лекција, 42.*

- б. Како су својим поступцима они који су били против Јосифа и Христа допринели свом сопственом спасењу? I Мојс. 50,20.21; Дјела 2,36-38.**

"Јосиф је, будући продан од своје браће у Египат, постао спаситељ целе породице свога оца. Ипак та чињеница не умањује кривицу његове браће. Распињући Христа Његови непријатељи учинили су Га Искупитељем човечанства, Спаситељем људског рода и Поглаваром целог света. Али злочин Његових непријатеља је исто тако гнусан као да Божја рука није све то контролисала на славу Њему и на добро људи." – *Знаци времена, 5. фебруар, 1880.*

- с. Како је Јосифов став у патњама симболички указивао на Христове патње и страдања? I Мојс. 39,19.20; Ис. 53,6-8.**

"Јосиф је живео једнако по вољи Божјој. И кад је патио у тамници због своје невиности, он је то кротко подносио без гунђања. Његово самосавлађивање и стрпљење у невољама и његова непоколебљива верност остале су записане за добро свих који су живели на земљи после њега." – *Ibid.*

"Око крста су се окупили заслепљени, лицемерни и неверни свештеници и старешине, ругајући се: "Ти који цркву разваљујеш и за три дана начињаш помози сам себи; ако си Син Божји, сиђи с крста" (Мат. 27,40)..."

"Исус није одговорио ниједном речју. Док су Му руке прикивали клиновима а капље зноја избијале на Његовом мученичком челу, из бледих и дрхтавих усана невиног Патника чула се молитва љубави и праштања за Његове убице: 'Оче, опрости им, јер не знају шта чине' (Лука 23,34)." – *II Сведочанство, 226.*

3. УЗВИШЕН ДО НАЈВИШИХ ПОЧАСТИ

- а. Пошто је ослобођен из тамнице, Јосиф је био постављен на место другог човека у Египту, дато му је друго име и сви су морали да му се клањају. Како то може да се упореди са Христом после Његовог ослобођења из тамнице смрти? I Мојс. 41,41-45; Јевр. 10,12.13; 1,3.4; Филиб. 2,9-11.**

"Кад је човек пристао уз бунтовника, Христос је постао његов Јемац и замена. Христос је ступио у борбу са силама таме; и кад је смрћу сатро онога који има државу смрти Њему су дате све највеће почести. Вазневши се на висине, Он је повратио заробљене и посадио их с десне стране Бога – управо онај Исуса који је носио проклетство греха нас ради. Њему је дато име узвишеније изнад сваког имена, име Исус пред којим треба да се поклони свако колено. Њему је Бог дао сваку власт; Он има кључеве од смрти и гроба." – *Библ. ехо, 15. јануар, 1889.*

- б. Какве сличности се могу видети и у животној мисији Јосифа и Христа? Како је Бог употребио и једног и другог у спасавању људских живота? I Мојс. 45,5-8; Јован 3,16.17; 6,53.63; 5,24.**

"Записи о распетом и васкрслом Спаситељу су централна и највећа тема Речи Божје. У псалмима, у пророчанствима, у јеванђељима и у посланицама, Бог открива истакнуте и животворне истине о сагласности Оца и Сина у спремности да спасу изгубљени људски род.

"Христос је распет да спасе свет. За своје непријатеље, за род који се побунио против Бога, наш Спаситељ је поднео најгрознију агонију коју може издржати људска природа. Он је учињен свеобухватним залогом за грешнике да не пропадну. У светлости Његове смртне агоније на крсту Голготе можемо знати на шта све треба да буду спремни прави покајници који Га прихватају као личног Спаситеља да би наследили вечни живот." – *РН, 24. септембар, 1908.*

"Јеванђељски позив треба да буде упућен читавом свету..."

"Свет пропада зато што не познаје Јеванђеље. У свету постоји права глад за Речју Божјом. Мало је оних који проповедају Реч Божју неизмешану с предањима и људским традицијама. Иако људи имају Библију у својим рукама, они ипак не примају овај благослов који је Бог за њих у Библију ставио. Господ позива своје слуге да народу објаве Његову поруку. Реч вечнога живота мора се дати онима који пропадају у својим гресима." – *Христове поуке, 198.*

4. ОБЕЋАНА ЗЕМЉА

- а. У ком смислу преношење Јосифових костију у Ханан симболизује наду на небески Ханан? I Мојс. 50,25; II Мојс. 13,18,19; Јевр. 11,22,39,40.**

"И током векова који су уследили – векова тешког и мучног робовања – тај ковчег је служио као подсетник на Јосифове последње речи изговорене на смрти; и за Израилце представљао сведочанство да је њихов боравак у Мисиру само привремен, бодрети их да своје наде усредсређују на Земљу Обећану, јер је време ослобођења сигурно морало доћи." – *Папирјарси и пророци*, 240.

"Једина нада за Јевреје била је у прихватању Христа, у праштању греха, помирењу са Богом. Уједињени са Христом они би заиста постали велика нација. Могли би радити за Њега као што је Он радио за њих у прошлости. Да су били послушни Он би их одвео у небески Ханан као што их је удомио у земаљском Ханану." – *Знаци времена*, 21. јул, 1898.

- б. Шта је наша нада док путујемо кроз овај свет? I Сол. 4,13-18; Јован 14,1-3.**

"Ми смо овде заиста странци и ходочасници у пролазу за бољу земљу. Наша обећана домовина је небески Ханан где ћемо пити из 'ријеке воду живота бистру као кристал која извире од пријестола Божијег и Јагњетовог' (Откр. 22, 1)." – *RH*, 17. новембар, 1885.

"Наложено ми је и морам вам рећи: ви не знате како ће криза брзо наићи. Она се приближује постепено и нечујно као лупеж. Сунце једнако сија на небесима пролазећи својом уобичајеном путањом, а небеса још увек објављују славу Божју, људи на уобичајени начин настављају да једу и пију, саде и зидају, жене се и одржавају свадбена весела, трговци се још увек са успехом баве куповином и продајом; публикације и написи сваке врсте још увек излазе редовно; људи се међусобно сукобљавају у борби за највиша места; поклоници таштих задовољстава и уживања још увек усредсређују сву своју пажњу на позоришта, хиподроме и кошкарнице, и свуда преовлађује највеће узбуђење; али се време милости нагло приближава своме крају, и судбина сваког појединца убрзо ће бити заувек одлучена. Мало је оних који свим срцем и свом душом верују да је најбитније избећи пропаст и задобити вечни живот, али ти своју веру показују и својим делима." – *Савешти за род.учишћеље и студенте*, 343.

5. КАРАКТЕР ХРИСТОВ

- a. На који начин једино можемо постати верни Богу као што је био Јосиф? Филиб. 2,5; II Кор. 3,18; Јевр. 12,2.**

"Драгоцене су привилегије оних који остану у Христу... Ум Христов остаје у Његовим верним следбеницима; њихове жеље су у складу са Његовом вољом; њихове молитве су вођене Његовим Духом. На своје молитве они добијају одговор, јер траже оне благослове које Он радо даје." – *Наш високи позив, 147.*

- b. Шта у овим последњим данима, када преовлађује безакоње треба да желимо више од свега другог? I Јов. 3,2,3; I Петр. 2,21-23; 5,10.**

"Када је човек у заједници са Богом тада ће непоколебљивост чврсте намере која је Јосифа и Данила одржала усред покварености незнабожачких дворова сачувати и његов живот у неокаланој чистоти. Халине његовог карактера биће без мрље. Христова светлост у његовом животу неће потамнети. Сјајна звезда Даница блистаће над њим увек у својој непромењивој красоти.

"Један такав живот представљаће елементе снаге у друштву. Стајаће као брана пред поплавом зла; као уточиште онима који се кушају и као светлост водиља свима који и поред својих тешкоћа и обесхрабрености траже прави пут." – *Здравље и срећа, 112.113.*

"Стазом живота пролазимо само једанпут. Зар нећемо онда настојати да на оне с којима се дружимо оставимо добар утисак својим карактером који је постао сличан Христовом?" – *IX Свед., 200.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Ко су често највећи непријатељи вернима?
2. Какав треба да буде наш став када нас прогоне истине ради?
3. За чиме свет гладује данас, и како ми можемо помоћи таквима и донети им олакшање?
4. Зашто се верни сматрају као странци и гости у пролазу у овом свету?
5. Шта се истиче највише кад посматрамо Јосифов живот?

Јосиф

"Па рече фараон Јосифу: Кад је њеби јавио Бог све ово, нема никога њако мудра и разумна као њио си њи. Ти ћеш бињи над домом мојим, и сав ће њи народ мој уџиа љубињи; само ћу овим њријестњолом бињи већи од њебе". - I Мојсијева 41,39-40.

"Из мрачне тамничке ћелије, Јосиф је био унапређен за господара над целим Египтом. То је био положај високе части, али пун тешкоћа и ризика. На великој висини нико не може стајати без опасности. Као што олујни ветрови скромни цветић у долини остављају нетакнутим, а на врховима планина чупају и најснажније дрвеће, тако и они који су у скромном животу доказали своју честитост могу бити одвучени у понор управо оним искушењима која обично прате световни успех и овоземаљско благостање. Али је Јосифов карактер одолео искушењима и онима у тешким данима и онима у благостању. Он је испољавао исту верност Богу како у тамничкој ћелији тако и на фараоновом двору. Увек се осећао као странац у тој незнабожачкој земљи, далеко од својих сродника који су поштовали правог Бога. Међутим, он је чврсто веровао да божанска рука усмерава његове кораке, те не престајући да се ослања на Бога, приону на своје нове дужности. Преко Јосифа је пажња фараона и египатских великана била усмерена на правог Бога и... они су научили да поштују начела испољена у карактеру и животу Јеховиног поданика.

Како је Јосиф успео да постигне такву чврстину карактера, такву исправност и мудрост? - Од својих најранијих година више се руководио дужношћу него личним склоностима, те су честитост, једноставно поверење и племенитост детиње природе донели свој род у поступцима зрелог човека... Општењем с Богом, посредством Његових дела и посматрањем великих истина поверених наследницима вере, уздигнута је и оплемењена његова природа, а његов ум ојачан и изоштрен боље него што би то могло учинити ма какво студирање. Верна савесност у свим дужностима и на сваком положају од најнижег до највишег у животу, однеговала је све његове способности за највишу службу. Ко живи у складу са Творчевом вољом, обезбеђује себи најчистији и најплеменитији развој карактера." - *Мој животић данас*, 75.

Добровољни дар прве суботе

3. ЈАНУАР 2015
За Молитвени дом
у Нигерији

7. ФЕБРУАР 2015
За васпитни центар
Генералне конференције

7. МАРТ 2015
За Молитвени дом
у Индији

